

TIMO NIKKILÄ

UUSI AIKA

Keskustelua ja mietteitä matkasta vapauteen

KUUNTELE ELÄMÄÄ!

Elämä on yksinkertaista, me teemme siitä monimutkaista!

Elämä on tässä ja nyt, me aina jossain muualla! Kun mieli
hiljenee, niin elämä alkaa! Kun sinä häviät, elämä
ilmestyy!

Ole läsnä elämälle ja avoin mahdolliselle, niin elämä on
läsnä sinulle ja mahdollinen tapahtuu.

© Timo Nikkilä, 2020

SISÄLLYSLUETTELO

Alkusanat.....	7
Todellisuus löytyy todellisuudesta.....	8
Hiljaisuudesta ja todellisuuden oivaltamisesta.....	9
Keskustelua vapaudesta ja heräämisestä	13
Kaikki on tässä.....	14
Etsi, niin et tule löytämään	17
Etsijän paradoksi.....	17
Miten "etsiminen" tapahtuu eri maailmankuvissa	19
Dialogit	23
Etsijän dialogi.....	24
Löytäjän dialogi	38
Heräämisen dialogi	53
Se on lähempänä kuin uskotkaan	58
Vapaudesta	62
Vapaus luo meille uuden elämän.....	63
Todellinen vapaus on vapautta kaikesta	64
Ketä varten vapaus on	65
Olen, siis tiedän	66
Vapaudessa ei ole ja on	66
Vapaus on vapautta olla	67

Vapaus on olla yhtä kaiken kanssa	68
Vapaus on elämää elämän itsensä elämänä – me olemme elämä itse	69
Olemme vastuussa elämälle.....	70
Vastuu ilman vapautta ei ole todellista vastuuta	71
Vapauden harjoittamisesta	72
Me kaikki olemme jo vapaita	72
Vapaudesta ja uudesta maailmasta	73
Tahto ja antautuminen	75
Tahto ja antautuminen	76
Antautuminen on lahja.....	76
Yli mielen vapautteen	77
Kuka, miksi ja miten.....	77
Tahdon – antaudun	78
Oivallus, joka muuttaa kaiken	78
Muuta itsesi ja muutat maailman	79
Mitä tarvitsemme?	79
Tietoisen elämän opastusta	82
Elämän merkitys on elämässä itsessään.....	83
Hetkessä eläminen	84
Todellisuuden näkeminen	84
Tietäminen ajattelun tuolla puolen.....	85

Luovuuden herääminen.....	85
Elä elämäsi, niin kuin se olisi jo totta.....	86
Luonnollista ennen ja jälkeen	87
Nähdä, olla, elää ja toimia toisin	87
Herkkyys elämälle	90
Rakkauden voima - elämämme voima.....	91
Kokonaisvaltaista ja täyttää elämää	91
Älä kysy vaan kuuntele vastauksia	92
Luovu odotuksista ja ala elää.....	93
Elämä alkaa kuolemasta	94
Mahdoton on mahdollista	95
Elämä ilman minää	95
Kaipausta ja minä.....	96
Elämä on aina läsnä, me olemme poissa.....	97
Uusi aika ja elämä	98
Teesejä todellisuudesta	100
Me olemme yhtä ja yksi.....	101
Kun ei tiedä mitään.....	101
Kun luovut kaikesta, saat kaiken	102
On vain yksi.....	102
Me luomme oman todellisuutemme.....	102
Tietää se, mitä ei voi tietää.....	103

Kun löydämme hiljaisuuden	104
Vain hiljaisuus on totta	104
Mentorin metodit	106
Mentorin paradoksi	107
Anna hänelle valo kulkea oma tiensä	107
Oppijan todellisuuden muutos on olennainen	108
Kohtelee häntä aina kuin hän olisi jo perillä	108
Lopuksi	109
Miksi uudessa ajassa kaikki on aina hyvin?	110
Todellinen meditaatio	111
Tulenkantajat	114
Me olemme tuli	115

Ei ole hullu se, joka vapautta haluaa, vaan joka luulee sen ansainneensa.

Ei vapautta saa se, joka sitä kovimmin huutaa, vaan joka sille hiljaisuudessa antautuu.

Vapaudessa ei ole mitään sille, joka haluaa olla jotain – vapaus on vapaita varten.

ALKUSANAT

*Todellisuus löytyy todellisuudesta ja elämä todellisuudesta
– meidän tulee vain lopettaa sen etsiminen ja se paljastaa
itsensä meille.*

Todellisuus löytyy todellisuudesta

Jos todellisuuden näkeminen sellaisena kuin se on ja elämämme eläminen siinä mitä on, on tavoitteemme, niin miksi lähtisimme etsimään sitä jostakin muualta kuin todellisuudesta, siitä mitä on juuri nyt?

Miksi monesti kuvittelemme sen löytyvän idän opeista tai uskonnoista, henkisyyden maailmasta, jonka tavoitamme sitten joskus tai kauan sitten kirjoitetuista pyhistä kirjoituksista? Kyllähän moni niistä sisältää totuuden ja ne viittaavat todellisuuteen, mutta kun lähdemme sitä totuutta niistä etsimään, niin hukkaamme sen mitä on juuri nyt – todellisuuden ja elämän sellaisena kuin se on juuri nyt.

Eikö todellisuutta ja elämää kannattaisi etsiä sieltä missä se on, tästä missä olemme juuri nyt, todellisuudesta? Todellisuus ja elämä ovat niin lähellä, ettemme näe niitä. Olemme peittäneet ne erillisyytemme harhaan ja toiseuden iloa ja onnea tuovaan illuusioon, mutta tässä ne ovat, koko ajan meille läsnä.

Nyt emme lähde matkalle Tiibettiin etsimään idän uskontojen salaisuuksia, emmekä pyhiin Intian luostareihin. Me emme meditoi itseämme uusiin ulottuvuuksiin, vaan siihen mitä on – todellisuuteen. Me emme keskity siihen mitä on joskus ollut, vaan siihen mitä on juuri nyt.

Me emme taistele addiktioitamme vastaan ja pyri pääsemään niistä eroon, vaan ymmärrämme, että ne ovat syntyneet kadotettuamme luonnollisen yhteytemme itseemme ja elämään. Kaikenlainen omaksi ottaminen, velaksi eläminen ja itseemme viihdyttäminen ovat vain pakoa todellisuudesta, jota emme kestä ripustautuessamme uskomuksiemme luomaan illuusioon elämästä, jota pitää hallita ja jonka voimme menettää.

Todellisuus ja elämä sen ilmentäjänä ovat tietoisuutemme korkein aste, kun elämme elämäämme siinä mitä ja sellaisena kuin se ilmenee. Silloin me löydämme sen, mihin suurin osa idän opeista on aina viitannut – me olemme yhtä kaiken kanssa, me olemme yhtä ja samaa elämää ja tämä elämä ilmenee siinä mitä on, juuri nyt, aina ja kaikkialla.

Hiljaisuudesta ja todellisuuden oivaltamisesta

Hiljaisuuteen ei ole tietä, vaan hiljaisuus on tie elämän oivaltamiseen ja elämiseen täytenä.

Kaikki heräämisen vaiheet ja muu siihen liittyvä ovat ilmentymiä hiljaisuudesta, eivätkä siis vaiheita todellisuuden, tietoisuuden ja hiljaisuuden oivaltamiseen. Vaiheet ovat meren aaltoja ja pärskeitä kuten kaikki muukin ilmentymä, mutta hiljaisuus on meri itse.

Hiljaisuus on elää siinä mitä on ja nähdä todellisuus sellaisena kuin se on ja antaa näin kaiken olla sellaisenaan.

Ei vastustusta, ei pyrkimystä muuttaa mitään, ei arvostelua.

Hiljaisuuden näkökulmasta ei voi sanoa, että heräämme vapauteen tai todellisuuteen, vaan pitää sanoa, että vapaus ja todellisuus ilmentyvät hiljaisuudesta, kun koemme "sen mitä on" yhä todemmin ja tietoisemmin.

"Me heräämme" sisältää aina oletetun herääjän, että on joku, joka herää. Heräämisessä eli ilmentymisessä on kyse siitä, kuinka todellisuus avautuu yhä selkeämmäksi tietoisuudessamme.

Kun katsomme kaikkea todellisuuden ja hiljaisuuden näkökulmasta, mahdollisen näkökulmasta, niin kaikki vaiheet ja maailmankuvat ovat avautuneen todellisuuden ja hiljaisuuden tuottamia kokemuksia ja tulkintoja, aivan kuten sisäistetty ajatus on tiedon ilmentymä. Ilman todellisuuden avautumista hiljaisuudessa ei mitään uutta ilmene.

Herääminen johonkin vaiheeseen tai maailmankuvaan tai ajatus ilman tietoa ei itsessään ole mitään, vain todellisuuden avautumisen todistus ja ilmentymä. Siksi kaikki huomio (huomioton huomio) pitää laittaa todellisuuteen, hiljaisuuteen, siihen mitä on ja antaa ilmentymien olla mitä ovat ja ilmentyä sitten kun ilmentyvät.

Kun elää siinä mitä on, niin siitä ilmenee se mitä ilmenee ja näin pysymme avoimena uusille ilmentymille.

Kun löydämme hiljaisuuden tietoisuudesta, joka on tyhjä kaikesta, me löydämme tien täyteen elämään. Ilman hiljaisuutta, emme näe elämää kokonaisuudessaan – vain todellisuuden ja uskomukset, jotka mielemme on luonut ja värittänyt.

Ilman hiljaisuutta, elämällämme ei ole pysyvää perustaa. Se on vain jatkuvasti muuttuvaa elämän kohinaa. Hiljaisuus luo tilan, josta käsin voimme elää täyttä elämää, emmekä eksy elämän kohinaan.

Hiljaisuudesta käsin näemme kaiken tietoisuuden sisällön eikä sitä silloin rajoita mikään. Silloin näemme sen, kuinka mielemme luomat uskomukset ovat luoneet meille vain rajallisen ja erillisen todellisuuden, joka ei perustu suoraan todellisuuden näkemiseen ja ymmärtämiseen, vaan uskomuksiimme.

Kun hiljaisuudessa näemme todellisuuden sellaisena kuin se koko täyteydessään on, niin silloin meidän ei tarvitse elää elämäämme näiden uskomustemme rajoittamina ja kahlehtimina, vaan voimme elää elämäämme täytenä koko sen laajuudessaan ja rikkaudessaan.

Sen, mitä tämä meille itse kullekin tarkoittaa, elämä näyttää ja tuo eteemme silloin kun sitä tarvitsemme ja olemme siihen valmiita. Hiljaisuus paljastaa meille, että olemme luoneet itsellemme identiteetin ja erillisen minuuden mielen luomista uskomuksista, joita olemme luulleet itsemme rakennusaineiksi. Mutta koska hiljaisuudessa näemme tämän, niin silloin ymmärrämme,

että me olemme tämä tietoisuus, joka mielen luoman todellisuuden ja todellisuuden ilman mieltä näkee.

Myöhemmin, kun kaikki nämä erillisyyden kokemuksemme luoneet uskomukset on vain uskomuksiksi nähty, niin myös tämä tarkkaileva tietoisuutemme häviää ja tulemme yhdeksi tietoisuuden ja sen näyttämän koko todellisuuden kanssa. Silloin me olemme tietoisuus, todellisuus ja elämä itse – me olemme osa elämänvirtaa ja sen alkulähdettä.

Hiljaisuudessa näemme ensin kaiken sen mitä on, irrallaan itsestämme. Meidän ja maailman välillä on etäisyyttä. Ymmärrämme, että me emme ole maailma tai mitään mistä olemme siinä tietoisia.

Kun jatkamme ja hiljaisuus syvenee, maailma ja kaikki siinä oleva häviää. Ymmärrämme, että me olemme tämä hiljaisuus, tietoisuus missä maailma tapahtuu.

Ja kun jatkamme ja hiljaisuus syvenee entisestään, niin maailma palaa ja ymmärrämme, että me olemme kaikki mitä on ja tapahtuu. Silloin hiljaisuudesta on tullut elävää elämää pulppuava lähde, elämämme vankka perusta.

Ilman hiljaisuutta emme näe itseämme ja elämää ja että ne ovat yhtä ja samaa olevaisuutta. Ilman hiljaisuutta emme ole mitä voisimme olla.

KESKUSTELUA VAPAUDESTA JA HERÄÄMISESTÄ

Sinun tulee luopua nykyisen elämäsi mukavuusalueesta ja oltava valmis muutoksen vaatimaan kaaoksen aikaan ja murroksen yllätyksellisyyteen ja vahvuuteen – et kuitenkaan voi siihen valmistautua.

Sinun tulee ymmärtää, että todellinen itsesi on valmis ja kykenevä ottamaan elämäsi hallintaansa egosi vallan päättyessä. Sinä et joudu tuuliajolle, vaan päinvastoin saat elämäsi kiinnitettyä elämää ylläpitävään ja uutta luovaan energiaan ja tietoisuuteen.

Kaikki on tässä

Nykyinen erillisyyteen perustuva ihmisyytemme murtuu, kun kohtaamme todellisuuden ja näemme oman illuusiomme ja uskomustemme läpi. Tämä tarkoittaa heräämistä todellisuuteen. Yksinkertaisesti näemme sen mitä on eikä sitä mitä haluamme, toivomme, uskomme tai luulemme näkevämme. Todellisuuteen herääminen poistaa tämän näkemisen esteet, joita ovat mm. luodut ja opitut uskomukset, omakuva ja lopulta kokemus erillisyydestä.

Ja vaikka emme tähän pystyisikään, niin jo se auttaa paljon, kun tiedämme, että näin on – että näkemistämme rajoittaa oma luotu todellisuuskuvamme. Silloin emme luule omaa kuvaamme todellisuudesta ainoaksi totuudeksi vaan ymmärrämme, että se on vain yksi näkökulma todellisuuteen.

Kun näemme todellisuuden sellaisena kuin se on, niin silloin meissä ei herää uskomuksiimme ja omakuvaamme perustuvia tunteita tai ajatuksia – emme esimerkiksi arvota näkemäämme tai anna sille merkityksiä – mielemme ei aktivoitu, vaan on hiljaa. Siksi usein sanotaan, että vain hiljaisuudessa voimme kohdata todellisuuden.

Kun alamme nähdä todellisuutta sellaisena kuin se on, niin silloin maailmankuvamme ja arvomme alkavat muuttua siten, että ne paremmin vastaavat elinolosuhteidemme ja aikamme vaatimuksia. Siirrymme postmodernista evolutiiviseen maailmankuvaan ja sitten melko nopeasti

holistiseen maailmankuvaan, koska se on se mitä maailmamme nyt tarvitsee. Meidän tulee nähdä se, että olemme uhkaamassa koko maapallomme ja ihmiskuntamme tulevaisuutta ja siksi näkökulmamme pitää olla koko maapallon ja ihmiskunnan kattava, jotta voimme toimia siten kuin on nyt tarpeellista.

Todellisuuden näkeminen suoraan tai edes sen ymmärtäminen, että tämä uskomuksistamme puhdas todellisuus on uskomustemme takana, avaa tietä eteenpäin. Silloin me alamme sopeutua luonnollisesti siihen mitä on eli todelliseen tilanteeseen eikä siihen mitä haluamme tai toivomme sen olevan.

Meidän tulee siis pyrkiä näkemään todellisuus sellaisena kuin se on ja toimia sen mukaisesti – ja nähdä milloin se on uskomustemme ja omakuvamme värittämä eikä toimia silloin sen mukaisesti. Tai kuten olen tämän tiivistänyt: kun olemme läsnä elämälle ja avoin mahdolliselle, niin elämä on läsnä meille ja mahdollinen tapahtuu.

Uuden ajan tavoite on, että ristiriita itsemme ja elämän ja maapallon välillä häviää ja pystymme elämään siinä mitä on ja toimimaan sen mukaisesti. Silloin ratkaisemme oikeita ongelmia, oikeaan aikaan ja mahdollisimman oikealla tavalla.

Buddhalaisuudella, muilla perinteisillä opeilla ja uskonnoilla on hienot tarinat ja historia, mutta niitä ei tarvita muuhun kuin siihen, että ne herättävät meissä kiinnostusta ”itsemme etsimiseen”. Mutta näistä tarinoista

ja historiasta syntyy sitten myös se suurin este oivaltaa, että "kaikki on tässä". Syntyy kuva mahtavasta etsijän matkasta, jota ei todellisuudessa edes ole tai se on jotakin millä ei ole merkitystä itse oivallukseen, että "kaikki on tässä".

Kun ymmärrämme tietoisuuden siksi mistä me olemme tietoisia eli minkä näemme, koemme, kuulemme, ymmärrämme, tiedostamme maailmassa, kun näemme kaiken elämän rikkauden ja kauneuden, mutta myös maailman epäkohdat, ihmisten vaikeudet, luonnon tuhon, sen mitä olemme tekemässä itsellemme, toisillemme ja luonnolle, niin eikö meidän tule silloin osallistua aktiivisesti sekä elämän hyvien että huonojen ilmentyminen saattamiseen päivänvaloon, vaikka nämä kaikki ovatkin vain elämän luonnollista virtaa?

Monesti vastuun kantaminen jää vähälle huomiolle ja vapaus korostuu. Me, jotka näemme itsemme ylitse elämään ja todellisuuteen ja näemme maailman ja sen tilan sellaisena kuin se on, olemme velvoitettuja käyttämään vapautemme muiden ja yhteisen edun puolesta. Jos emme näin tee, niin miten vapaa tietoisuutemme eroaa silloin itsekeskeisestä itsetietoisuudesta? Ei mitenkään – paitsi että tiedämme sen.

Vasta todeksi eletty tietoisuus siinä mitä on, on täyttää tietoisuutta ja elämää, kun käytämme sen elämän, muiden ihmisten, yhteisen edun ja luonnon hyväksi.

Etsi, niin et tule löytämään

Ongelma ei ole siinä mitä etsit, vaan kuka etsii.

Niin kauan kuin itse etsimme itsellemme jotakin lisää tai haluamme saada jotakin pois itsestämme, niin olemme kiinni "minän karusellissa". Monesti uskomme löytäneemme sen mitä etsimme, olemme innoissamme, elämä hymyilee, mutta jonkin ajan kuluttua epäily palaa ja etsintä jatkuu kohti seuraavaa "löytöä".

Mutta jos haluamme oivaltaa todellisuuden ja tietoisuuden todellisena olemuksenamme, itseytenämme ja näin päästä pois "minän karusellista ja toivon ja epätoivon vuoristoradasta", niin ainoa mitä voimme tehdä on pysähtyä, hiljentyä ja antaa elämälle mahdollisuus paljastaa itsensä – ja ymmärtää se, että mikään ei muutu.

Miksi? Siksi, että se on se muuttumaton, jonka oivallamme todelliseksi itseksemme, ei mikään muuttuva.

Ja tämä sama pätee myös aikamme ongelmien ratkaisuun. Meidän tulisi kollektiivisesti pysähtyä, hiljentyä, nähdä todellisuus ja antaa elämän kertoa se mitä nyt pitää tehdä – pitää toimia elämän puolesta, ei sitä vastaan.

Etsijän paradoksi

Jos se, mitä sanomme etsivämme, on tietoisuus ilman erillistä minää, niin silloin koko etsimisemme asettuu hassuun valoon, sillä tietoisuus, jota sanomme etsivämme, on se missä koko etsiminen tapahtuu. Me etsimme

tietoisuudessa, joka on kaiken tietoisuutemme perusta. Jos emme olisi jo tietoisia eli tämä tietoisuus, niin silloin emme voisi myöskään etsiä.

Etsijän paradoksi onkin se, että me olemme jo alun perin se mitä etsimme. Me olemme jo hereillä, tietoisia kaikesta siitä mitä tietoisuudessamme tapahtuu.

Monesti sanomme myös, että tietoisuuden löytämisen edellytys on minän kuolema. Mutta tämä minäksi kerrottu todellisuus on myös osa tietoisuudessamme olevaa näytelmää, eikä tällä näytelmällä ole vaikutusta siihen, että olemme aina olleet tietoisia, hereillä.

Etsijän ongelma onkin se, että kaikki se mitä sanomme etsivämme ja mitä sanomme olevan tämän etsimisemme kohteen eli tietoisuuden löytämisen edessä, pitävät paikkansa vain katsottaessa asiaa juuri suhteellisen, minän näkökulmasta – näkökulmasta, jota ei oikeasti ole edes olemassa, vaan on harhaa. Tästä harhasta katsoen näyttää todellakin siltä, että tietoisuuden oivaltamisen edessä on paljon erilaisia esteitä ja meidän tulee nämä esteet selvittää ja poistaa, nähdäksemme tietoisuuden. Eli harhasta käsin yritämme poistaa harhaa, nähdäksemme ettei harhaa ole. Pähkähullua ja mahdotonta.

Etsijän paradoksi häviää, kun alamme katsoa itseämme, elämää ja kaikkea sitä mitä tietoisuudessamme kulloinkin on, tietoisuuden näkökulmasta. Tällöin näemme, että harhan poistamiselle ei ole tietoisuuden näkökulmasta mitään syytä eikä tarvetta. Me olemme jo se mitä etsimme.

Kun olemme oivaltaneet tämän itsestäänselvyden, niin herää kysymys, että pitääkö näkemällemme harhalle tehdä jotain jostain muusta syystä. Jos haluamme elää kehomme ja mielemme kautta elämäämme, niin silloin on hyvä putsata tätä harhaa ja poistaa sen vaikutukset, joita sillä on kehoomme ja mieleemme. Kehomme ja mielemme elävät omaa elämäänsä osana näytelmää ja meidän tulee poistaa harhan niille aiheuttamat ongelmat.

Mutta tällä ei ole vaikutusta eikä merkitystä – tapahtui se ennen tai jälkeen oivalluksen – itse tietoisuudelle, jossa kaikki on ja tapahtuu.

Ymmärrys, että olemme aina olleet sitä mitä etsimme, että me olemme tietoisuus, jossa kaikki on ja tapahtuu, on riittävä, eikä se tarvitse mitään muuta kuin tämän oivalluksen.

Miten "etsiminen" tapahtuu eri maailmankuvissa

Jokainen maailmankuva sisältää oman etsimisensä ja sille sanoituksensa.

Heimo / maaginen kulttuuri: Etsijä hakee yhteyttä henkimaailmaan, -olentoihin ja luonnonjumaliin ja pyytää apua poppamiesten avulla elämäänsä ja heimonsa elämään. Palvonta on tapa pyytää apua.

Soturikulttuuri: Minä olen paras ja voittamalla muut, saan itselleni sen mitä haluan. Taistelu ja muiden voittaminen ovat tapa pyytää apua itselleen ja säilyttää kasvonsa.

Traditionaalinen maailmankuva: Etsijä uskoo korkeampaan voimaan / jumalaan ja hakee siltä johdatusta elämäänsä – rukous on avun pyytämistä.

Moderni maailmankuva: Etsijän tavoitteena on kasvaa ja kehittyä ihmisenä ja saavuttaa korkeampi henkisyys ja ihmisyyden taso voidakseen paremmin ja menestyäkseen maailmassa. Tämän hän tekee harjoittamalla kehoa ja mieltä elämäntapa- ja henkisen valmennuksen avulla.

Postmoderni maailmankuva: Etsijän tavoitteena on löytää todellinen minänsä, jotta voisi toteuttaa oman potentiaalinsa maailmassa ja olla sinut itsensä kanssa. Mietiskely, meditaatio, jooga yms. ovat tapoja löytää oma todellinen minänsä.

Evolutiivinen maailmankuva: Etsijän tavoitteena on lopettaa erillisyyden kokemuksensa ja löytää sisäinen ja ulkoinen harmonia elämästä itsestään ja näin löytää vapaus. Tämän hän tekee meditoimalla, purkamalla ehdollistumia, näkemällä kaiken erillisenä itsestään yms. – hän on kaikkea tarkkaileva tietoisuus.

Holistinen maailmankuva: Etsijä elää siinä mitä on, näkee todellisuuden sellaisena kuin se on ja on yhtä elämän ja kaiken kanssa, koska tietää, että tämä on totta. Hän elää aineellisesti vaatimattomasti ja pyrkii kaikkien etuun omassa toiminnassaan ja tekemisissään ja kokee yhteisyyttä elämän kanssa.

Yhdentävä (unitative, ei vielä tarkemmin tiedettävissä)
maailmankuva: Etsiminen on päättynyt. "Pilko puita, kanna vettä" on riittävä ohje elämään.

Vaikeus on tietenkin siinä, että kun puhumme jonkun toisen henkilön ja etsijän kanssa, niin meidän pitäisi ensin tunnistaa se mistä maailmankuvasta käsin hän puhuu ja sitten puhua hänelle siitä tai seuraavasta maailmankuvasta käsin, joka silloin olisi hänelle se seuraava haaste. Monesti tiedämme kirjojen kautta paljon vielä liian kaukana olevista asioista, ja tämä aiheuttaa sekaannusta ja vain turhaa turhautumista ja kyllästymistä eteenpäin menemiseen.

Olisi hyvä, jos saisimme henkilön, jolle puhumme, tunnistamaan oman maailmankuvansa ja etsimisen tavoitteensa selkeästi ja tukemme olisi sitä, että olisimme hänelle läsnä tässä hänen etsimisessään, silloin kun hän tukea tarvitsee ja pyytää. Ja tietenkin myös toisinpäin.

Etsijät voisi jakaa 3 ryhmään:

- tietoisuuden tilan nostajat / meditoijat – perinteiset idän etsijät
- itsensä kehittäjät ja henkisyiden tavoittelijat – lännen etsijät
- uuden ajan etsijät, jotka yhdistävät lännen ja idän opit evolutiiviseen näkemykseen ja hyvän ja mielekkään elämän toteuttamiseksi kaikille

Olennaista on ymmärtää se, ettei ole yhtä tapaa etsiä, vaan monta eri tapaa ja kaikki ovat tietyssä elämäntilanteessa ja maailmankuvassa tarpeellisia.

Me elämme ja etsimme eri maailmankuvissa ja evolutiivinen näkemyksemme yhdistää nämä kaikki elämän ymmärtämiseksi, elämän tietoudeksi. Tämä avaa tien aikamme ongelmien ratkaisuun. Se poistaa esimerkiksi eriarvoisuuden ja muuttaa sen erilaisuuden hyväksymiseksi ja ymmärrykseksi.

Ilman evolutiivista elämän ymmärrystä on tullut paljon sekaannusta niin etsijöissä kuin maailmassa yleensä. Totuuksien ja todellisuuksien välistä taistelua, joka on turhaa. Evolutiivinen elämän näkemys on avain elämän ymmärtämiseen tiedollisesti ja siten, että siihen tulee "järjestys ja järki".

DIALOGIT

Dialogit kuvaavat niitä keskusteluja, joita olen itseni ja muiden kanssa käynyt heräämisestä, ja ne kuvaavat sitä, miten todellisuuden avautuminen tapahtuu, kun annamme sen tapahtua.

Etsijän dialogi

Miksi juuri nyt on mielestäsi aika herätä ja mihin minä itse asiassa herään?

Voimme lähestyä kysymystä kahdesta eri näkökulmasta. Ensinnäkin elämme tällä hetkellä sellaisessa maailmassa, joka on ajautumassa todellisiin ongelmiin niin ekologisesti, sosiaalisesti kuin taloudellisesti ja nämä ongelmat vaativat pikaista ratkaisua. Toisaalta nämä globaalit kriisit ovat se sytyke, joka saa meidät valmiimmaksi heräämään uuteen todellisuuteen ja uuteen aikakauteen. Kriisit toimivat herätteinä ja pakotteina muutokseen, aivan samoin kuin ne toimivat omassa elämässämme. On evoluutiolle tyyppillistä, että juuri silloin kun muutosta kipeimmin tarvitaan, myös muutoksen mahdollisuus ja ovi ongelmien ratkaisuun aukeaa.

Tällä kertaa ratkaisu on ihmiskunnan ja varsinkin länsimaisten ihmisten, sinun ja minun, tietoisuuden kehittyminen korkeammalle ja laajemmalle tasolle eli integraaliseen, evolutiiviseen ja holistiseen maailmankuvaan ja todellisuuteen. Tämä uusi maailmankuvamme ratkaisee omaan elämäämme ja globaaleihin kriiseihin liittyvät ongelmat.

Toiseksi voimme lähestyä asiaa sen kautta, milloin on aika herätä ja miksi se aika on juuri nyt. Totuus on, että emme voi elää kuin yhdessä ajassa, ja se aika on juuri nyt, tämä hetki. Ei ole olemassa menneisyyttä, emme voi elää menneisyyttä muuten kuin muistoissamme, sillä

menneisyyskin tapahtui juuri siinä samassa nyt-hetkessä, silloin kun se tapahtui.

Sama pätee tulevaisuuteen. Me voimme kuvitella tulevaisuutta ja miettiä sitä, mutta sitten kun se tulevaisuus on ajankohtainen, niin sekin tapahtuu aina tässä samassa nyt-hetkessä. Tämän vuoksi voimme myös herätä vain tässä hetkessä, eli tässä nyt-hetkessä. Voit tulla etsijästä löytäjäksi ymmärtämällä sen, että kaikki tapahtuu tässä läsnä olevassa hetkessä, ei menneessä eikä tulevassa. Läsnäolo on avain heräämisessäsi. Aika herätä on aina, kun elämme tätä nyt-hetkeä ja juuri nyt siihen on lisäksi erittäin hyvä syy: maailmamme yhä jatkuva taloudellinen, ekologinen ja sosiaalinen hätätila.

Voisitko vielä tarkentaa tuota ”etsijästä löytäjäksi” tapahtuvaa muutosta? Miksi se on mielestäsi niin tärkeää, miksi minusta pitää tulla ensin löytäjä ja vasta sitten pääsen perille, jos niin voi sanoa? Ja onko tämän uuden todellisuuden löytäminen ja löytäjäksi tuleminen mahdollista meille kaikille, siis vaikkapa minulle?

Etsijänä, kun etsit uutta henkisyttä, parempaa elämää ja hyvinvointia tai ratkaisua ongelmiisi, elät aina muualla kuin tässä läsnä olevassa hetkessä, todellisuudessa. Kun et ole läsnä, olet joko menneisyytesi muistoissa ja peloissa tai tulevaisuutesi toiveissa ja unelmissa. Kaikki nämä pelot ja toiveet eli se, että odotat jonkin tapahtuvan tai luulet jonkin jo menneen vaikuttavan sinun elämiseesi tässä hetkessä, aiheuttavat kärsimyksesi, ongelmasi ja tyytymättömyytesi elämääsi.

Onko sinulla juuri nyt ongelmia, kärsitkö niistä juuri nyt? Oletko juuri nyt tyytymätön elämääsi, siis juuri nyt, kun luet tätä tekstiä? Et taida olla.

Pelkosi ja toiveesi eivät ole sinä, eivätkä ne ole osa sinua, vaan ne ovat sinulla. Ne ovat sinun mielessäsi. Voisikin sanoa, että sinun mielesi tai egosi kärsii, egollasi on ongelmia. Nämä tapahtuvat sinussa, mutta eivät vaikuta oikeasti todelliseen itseesi, joka on erillinen mielestäsi. Ja kun tämän eron ymmärrät, niin sinusta tulee löytäjä – uuden todellisuuden löytäjä, uuden todellisen itsesi löytäjä.

Mieli ja ego toimivat aina jossakin muualla kuin tässä läsnä olevassa nyt-hetkessä – ovat siis itse asiassa illuusiota. Sinun todellinen minäsi on aina läsnä olevassa nyt-hetkessä. Läsnäolo nyt-hetkessä estää sinun samastumisen mieleesi ja egoosi.

Tämä löytäjäksi tuleminen on sinulle erittäin tärkeää, koska vain läsnäolon kautta pystyt käsittelemään ja poistamaan egosi luomia ehdollistumia tai mahdollistat niiden poistumisen. Ehdollistumat ovat mitä tahansa kiinnikkeitä, jotka pitävät sinut erossa läsnä olevasta hetkestä. Voit olla ehdollistunut vaikkapa koulutukseesi, ammattiisi, harrastuksiisi, rooliisi vanhempana tai johonkin ominaisuuteesi - ajattelet olevasi näiden tekijöiden summa.

Löytäjäksi tuleminen ei tarkoita sitä, että olisit jo päässyt perille, vaan sitä, että olet alkamassa todellisen kehityksesi

kohti korkeampia tietoisuuden tiloja ja tasoja eli kohti vapaampaa ja luonnollisempaa elämää. Ja tämä on meille kaikille mahdollista.

Tässä ei ole kysymys minkään uuden oppimisesta tai omaksumisesta. Enemmänkin kyse on oppimisesta pois vanhoista tavoista, tottumuksista, ehdollistumista ja kaikesta siitä, mitä olet luullut itsesi olevan. Nyt tiedät, että se ei ole se todellinen minäsi, vaan mielesi luomaa illuusiota, mielesi luoma omakuva.

Kun olemme löytäjiä, niin me löydämme todellisen itseyytemme, jota olemme aina olleet, olemme juuri nyt ja tulemme aina olemaan. Löydämme oman itsemme ja todellisen vapauden ensi kertaa ja löydämme sen mielemme takana olevasta tietoisuudesta, todellisuudesta ja läsnäolosta. Ja oman todellisen itsensä löytäminen on luonnollisesti mahdollista meille kaikille.

Käytit sanoja ego ja todellinen minä ja itseys. Kertoisitko mitä ne lyhyesti tarkoittavat?

Kun puhumme tietoisuuden kehityksestäme evolutiivisessa näkökulmassa, tarkoitamme egolla mielemme luomaa valheellista omakuvaa. Omakuvaa, joka sanoo, että olemme erillisiä muusta elämästä ja maailmasta, että olemme erityisiä ihmisiä eli yksilöllisiä persoonallisuuksia. Ja tähän erillisyyteen ja erityisyyteen me olemme ehdollistuneita ja samastaneet oman identiteettimme. Olemme ehdollistuneita mielemme luomaan valheelliseen omakuvaan. Tämä ehdollistuminen

ja samastuminen aiheuttavat suurimman osan elämämme vaikeuksista ja kärsimyksistä.

Todellinen minäsi ja itseytesi on se, mitä etsimme ja haluamme löytää. Todellisen itseytemme oivaltaminen vapauttaa meidät elämään vapaina luonnollista elämää, omaa elämisen ja olemisen potentiaaliamme täyttäen.

Todellinen itsemme muodostuu kahdesta eri elementistä - ensinnäkin tarkkailevasta tietoisuudesta, jonka löydämme mielemme takaa. Se on se tietoisuus, joka pystyy katsomaan ja todistamaan mielessämme olevia ajatuksia ja tunteita. Tämä tietoisuus on todellinen itsemme meissä.

Kun olemme löytäneet tämän mielen takaisen tietoisuuden ja todellisuuden, niin tästä todellisesta itsestämme herää toinen puoli eli sen uutta luova energia. Tätä energiaa kutsun evoluution luomis- ja kehitysvoimaksi sen korkeimmalla eli tietoisuuden tasolla. Tuntemme ja tiedämme paikkamme 13,8 miljardia vuotta jatkuneessa evoluutioprosessissa. Tämä luomis- ja kehitysvoima ilmenee meissä ilona, onnellisuutena, sisäisenä rauhana ja rakkautena. Ominaista näille kaikille on se, etteivät ne tarvitse mitään syytä ilmentyäkseen meissä, vaan ne ovat osa meitä itseämme.

Mikä se on, mikä ajaa minua jatkuvaan etsimiseen? Miksi monet meistä ovat etsineet vuosikymmeniä – toiset ovat löytäneet sen mitä ovat etsineet, mutta useimmat eivät, kuten en minäkään? Ja miksi jotkut eivät etsi ollenkaan?

Perussyys etsimiseesi on se, että et ole enää tyytyväinen siihen mitä elämäsi sinulle antaa ja tarjoaa. Sillä ei ole merkitystä missä maailmankuvassa ja arvomaailmassa juuri nyt elät – oletko *traditionaalinen*, perinteisen “koti, isänmaa, uskonto” kannattaja, *moderni*, oman ulkoisen hyvän elämäsi ja materialistisen elintasosi maksimoija vai *postmoderni*, maailman hädästä huolissasi oleva moniarvoisuuden ja -kulttuurisen ihmisyyden kannattaja. Se mikä ratkaisee, on sisäisen maailmasi ja ulkoisen maailmasi keskinäinen suhde.

Toisin sanoen tarjoavatko nämä sinulle esimerkiksi itsesi kehittämisen ja itsesi toteuttamisen mahdollisuuksia ja haasteita riittävästi. Jos et saa näitä haasteita tarpeeksi, niin yksinkertaisesti kyllästyit ja alat etsiä jotakin muuta.

Toisaalta meillä usein on myös sellainen tiedostamaton tunne ja tieto todellisesta itsestämme ja se ilmenee sisäisenä kaipauksena. Kaipaamme omaa todellista itseämme. Nämä yhdessä saavat sinut etsimään ja sinusta tulee etsijä.

Henkisyys on vain yksi ns. kehityslinja yksilöllisessä kehittymisprosessissamme ja tässä evolutiivisessa vapaudessa on kysymys paljon enemmästä. Kyse on koko ihmisyytemme kehittamisestä ja sille uuden perustan löytämisestä.

Mutta sama etsiminen, joka ilmenee aiemmissa maailmakuviessamme oman elämämme parantamisena ja itsemme kehittämisenä, ilmenee postmodernin

arvomaailman saavutettuamme siten, että etsimme uutta tietoisuutta ja syvempää omaa itseämme, kehon ja mielen harmoniaa ja pelastusta maailmalle, eläimille, ihmisille tai luonnolle.

Maailmankuvat tarkoittavat sitä, kuinka näemme ja tulkitsemme ympäröivän maailmamme ja mihin arvovalintoihin tämä näkemisemme ja tulkintamme perustuu. Kun arvomme muuttuvat tietoisuutemme kehittyessä, niin myös maailmankuvamme muuttuu ja sitä kautta se, kuinka näemme maailmamme.

Kysyt myös, miksi jotkut eivät etsi ollenkaan. Siihen on ainakin kaksi eri selitystä. Ensinnäkin, jos olemme tyytyväisiä elämäämme ja sen meille tarjoamiin haasteisiin ja siihen mitä meillä on, ei ole mitään syytä etsiä. Toisaalta voimme olla niin ehdollistuneita omaan mieleemme, että emme edes huomaa kuinka rajoittunutta ja sisäisesti haasteetonta ja tyhjää elämämme on. Elämme täydellisesti egossamme ja luulemme, että se on kaikki, mitä me olemme.

Mutta kun hyväksymme elämämme sellaisena kuin se on eli olemme siihen täysin tyytyväisiä, niin silloin jossain vaiheessa meidän sisällämme herää meitä eteenpäin vievä voima ja kaipaus johonkin muuhun. Silloin meistä tulee etsijöitä.

Tuo kaipaus syntyy siitä, että tiedostamattakin tiedämme todellisen itsemme olemassaolon ja kun emme ole sitä vielä löytäneet, koemme kaipausta siihen. Toki voimme

kaivata myös muita elämästämme puuttuvia syvempiä merkityksiä ja elämämme tarkoitusta ja kutsumusta, mutta näidenkin takana on tuo oman todellisen itsemme kaipaus.

Miksi emme löydä vastausta tuohon kaipauksemme?

Se, että monet meistä ovat etsineet, ja tulevat etsimään vuosikymmeniä sitä todellista omaa sisimpäänsä, johtuu siitä, että olemme etsineet sitä tähän asti ulkopuoleltamme. Olemme etsineet väärästä paikasta.

Sekä traditionaaliset uskontopohjaiset pelastusopit että modernit ja postmodernit itsensä kehittämisen ja kasvun opit ja metodit ovat tarjonneet yltäkyläisesti keinoja ulkopuoleltamme tulevan pelastuksen tai ratkaisun etsintään. Nämä ovat kyllä voineet tuoda meille väliaikaista helpotusta elämisemme ja olemassa olemisemme tuskaan, mutta pysyvää ratkaisua ne eivät ole pystyneet tarjoamaan, eivätkä pysty tulevaisuudessakaan. Ei – ratkaisu on aina ollut liian lähellä ja siksi emme ole sitä osanneet etsiä oikeasta paikasta.

Pelastus ei tule ”ylhäältä eikä alhaalta”, vaan se löytyy omasta itsestämme ja mielemme takaisesta tietoisuudesta, vapaudesta ja luovuudesta, jotka heräävät tämän läsnä olevan tietoisuutemme kautta automaattisesti. Kun löydät tämän mielesi takana olevan tietoisuuden pysyvästi, niin silloin saat käyttöösi työkalut, jotka auttavat sinua sekä parantamaan että kehittämään omaa elämääsi ja todellista itseäsi.

Mikä tärkeintä, löydät elämällesi todellisen tarkoituksen ja merkityksen uudesta evolutiivisesta ja integraalisesta todellisuudesta, maailmankuvasta ja tietoisuudesta. Nämä ovat paljon suurempia ja tärkeämpiä kuin oma itsekäs ja henkilökohtainen intressimme ja motiivimme. Löydämme oman kutsumuksemme ja evolutiivisen tehtävämme.

Todellisen itsesi löytämisen ja siihen johtavan murroksen esteet ovat mielessäsi ja ehdollistumisessasi ajatuksiisi ja tunteisiisi - siis egossasi. Väärässä käsityksessäsi, että olet ajatuksesi ja tunteesi. Mutta näinhän asia ei siis ole – ajatukset ja tunteet ovat sinussa, mutta ne eivät ole sinun todellinen itsesi. Edellytykset murrokselle uuteen todellisuuteen löydät oman mielesi takaisesta läsnä olevasta tietoisuudesta.

Toki tähän liittyy paljon muutakin, mutta tästä on lyhykäisyydessään kysymys.

Miksi sitten etsin parempaa elämää ja elämäni tarkoitusta?

Me olemme osa maailmankaikkeuden synnyttämää tietoisuutta ja sitä ylläpitävää ja eteenpäin työntävää ja uutta luovaa evoluutioprosessia ja sen luomis- ja kehitysvoimaa. Tämä tietoisuus on kaiken olemassa olevan perusta ja kaikki syntyy tästä tietoisuudesta. Eteenpäin meneminen omassa kehityksessämme, eli tietoisuutemme laajentaminen, on ihmisenä olemisemme syvin olemus.

Kuten myöhemmin tulet huomaamaan, sinä ja minä olemme osa tuota samaa tietoisuutta ja kehitysvoimaa,

joka pitää maailmaa liikkeessä ja vie eteenpäin. Evoluutiivisessa tietoisuudessa ja vapaudessa on kysymys tämän ymmärtämisestä ja kokemisesta osana omaa itseämme.

Me olemme tietoiseksi tullutta tietoisuutta itsessään. Ja tämä luomis- ja kehitysvoima sitten ilmenee meissä eri tavoin elämämme eri vaiheissa ja eri maailmankuvissa eläessämme, mutta samasta voimasta siinä on aina kysymys. Vapaa elämä ja elämän tarkoitus löytyvät tämän ymmärtämisestä ja tietoisuuden ja evoluutiovoiman kokemisesta omana itsenämme.

Mitä itse asiassa etsimme, kun sanomme, että etsimme elämämme tarkoitusta?

Etsimme sitä totuutta, johon tämä evoluutiivinen näkemys ihmisestä ja hänen kehityksestään perustuu. Elämämme tarkoitus on tulla osaksi universaalia tietoisuutta ja sitä luovaa evoluutiota. Ja kun näin tapahtuu, niin olemme vapaita luomaan uutta maailmaa, kuten tapanani on sanoa.

Mitä tarkoitat uuden maailman luomisella, eikö meidän tulisi pelastaa tämä maailma?

Me voimme pelastaa maailmamme, maapallomme luonnon ja elämän sekä ihmisyytemme ja lajimme vain, jos pystymme näkemään uudella tavalla todellisuuden, jossa elämme. Uusi todellisuus tarkoittaa sitä, että löydät todellisen itseytesi sisältäsi ja pystyt näkemään ympärilläsi olevan todellisuuden eli maailman ja ihmisten

käyttäytymisen – myös omasi – sellaisena kuin ne oikeasti ovat. Silloin et enää näe niitä oman egosi ja mielesi luomana kuvana, vaan suoraan ilman näitä ehdollistumisasiä.

Ja kun olet saanut tämän uuden todellisuuden itsellesi, niin pystyt myös toimimaan maailmamme ja sen pelastamisen puolesta. Luomaan uuden maailman, etkä vain murehtimaan omaa tyytymättömyyttäsi elämääsi, joka teki sinusta etsijän.

Miksi en ole tyytyväinen elämääni? Miksi koen lähes jatkuvasti tyytymättömyyttä tai sellaista jatkuvaa paremman elämän odottelua, muutamia hetkiä lukuun ottamatta esimerkiksi silloin kun olen luonnossa tai teen jotakin hyvin intensiivisesti?

Sen lisäksi, että koet tiedostamatonta tai tietoista kaipausta todelliseen itseesi, perussy tyytymättömyyden kokemiseen on se, että vastustat tätä hetkeä eli sitä, miten asiat ovat juuri nyt. Syy ei siis ole niissä asioissa itsessään, vaikka niin monesti luuletkin. Syy on siinä, että et hyväksy miten asiat ovat juuri nyt. Elät menneisyydessä tai tulevaisuudessa, mutta et tässä hetkessä. Et ole läsnä. Odotat jotakin tapahtuvaksi tai koet olevasi menneiden tapahtumien vanki ja siksi olet muualla kuin tässä hetkessä.

Se, että nautit luonnosta ja sen kauneudesta ja monesti koet sisäistä rauhaa ja levollisuutta luonnossa ollessasi, on vain todiste siitä, että kun et ole mielessäsi, olet läsnä. Tai

kun keskityt johonkin tekemiseen, olet yhtä sen tekemisen kanssa, olet läsnä. Läsnäolo poistaa tyytymättömyyden.

Tunnistan kyllä, miten tyytymättömyys on ilmennyt minussa, mutta onko sen kokemiseen jotain yleispätevää selitystä?

Tyytymättömyys ilmenee hyvin monella tavalla ja voimakkuudella ja on hyvin yksilöllistä. Joillakin se ilmenee jopa masennuksena tai sellaisena yleisenä elämään kyllästymisenä ja haluttomuutena. Joillakin se purkautuu sairauksina ja muina kehollisina vaivoina, päänsärkynä, huonovointisuutena jne.

Olennaista on se, että suurin osa vaivoistamme ja tyytymättömyydestämme johtuu vain siitä, että vastustamme sitä mitä on tällä hetkellä – eli emme ole läsnä. Mutta kun olemme läsnä, nämä oireet poistuvat pikkuhiljaa.

Tarkoitatko siis, että tuo tyytymättömyys on vain oman mieleni tuottamaa, eikä siis oikeasti ole edes totta, vaan että se on illuusiota, kuten aiemmin totesit?

Kyllä. Suurin osa tyytymättömyydestäsi on vain mielesi luomaa ja syntyy tämän läsnä olevan hetken ja sen, miten asiat ovat, vastustamisesta. Tyytymättömyys ei ole siis osa sinua, vaan se on vain mielessäsi – ajatuksissasi ja tunteissasi. Toki meillä on muitakin ongelmia elämässämme ja kehossamme, mutta suurelta osin asia on näin.

Arkielämässämme meillä on käytännön pulmia ja haasteita muun muassa ajankäyttömme, taloudellisen tilanteemme, työemme ja vapaa-aikamme hallinnassa tai olemme huolissamme läheisistämme, mutta nämä haasteet voimme usein ratkaista käytännönläheisesti ja järkemme avulla.

Meillä on myös sairauksia, jotka aiheutuvat mm. perimästämme, geenimuutoksista ja muista rakenteellisista tekijöistä, joita voimme ehkäistä, hoitaa tai parantaa perinteisen lääketieteen keinoin. Mutta suurin osa tyytymättömyytemme syistä löytyy ehdollistuneesta mielestämme ja ovat mielemme tuottamia.

Kun tyytymättömyys lakkaa olemasta minulle totta, niin mitä tulee tilalle ja mistä se tulee? Tuleeko minusta ”tyhjä”, tunteeton vai mitä silloin tapahtuu?

Monesti pelkäämme sitä, että emme tiedä mitä meissä tapahtuu, minkälainen minusta tulee, kadotanko itseni tai koenko muuta vastaavaa pelkoa. Ja tämä on hyvin luonnollista. Pelkäämme itsesuojeluvaistomme takia aina kaikkea sellaista, mistä emme voi etukäteen tietää.

Vaikka nämä muutokset voivat olla suuria ja koko elämämme voi mennä uusiksi, meistä ei tule tunteettomia tai tyhjiä – päinvastoin. Elämäsi sisäisen tyhjyyden tilalle tulee täyteys, joka täyttää kaiken sen mitä olet ihmisenä ja mitä teet ihmisenä. Täyteys tarkoittaa sitä, että sinulla on jo kaikki se mitä ikinä tarvitset ja olet tyytyväinen siihen mitä sinulla on. Sinusta tulee elämäsi tyytyväinen

ihminen. Eikä tämä ole edes se tärkein muutos meissä, vaikka tuo äsken sanomani saattaakin kuulostaa liian hyvältä ollakseen totta.

Kun tyytymättömyys lakkaa olemasta, tilalle tulevat vapaus, ilo, onnellisuus, sisäinen rauha ja rakkaus, jotka eivät tarvitse syytä ollakseen sinussa ja sinua. Tämän jälkeen sinussa heräävät myös luovuus ja energia, jota et ole osannut edes kuvitella. Samalla tavalla kuin egosi on aiemmin ”ohjelmoinut” sinun elämääsi, myös tämä uusi vapaa elämä on ”ohjelmoinnin” alaista - se on evoluutioprosessin ”ohjelmoinnin” noudattamista.

Sanat eivät voi koskaan tehdä oikeutta sille uudelle todellisuudelle ja tietoisuudelle, jonka löydät itsestäsi. Se ei ole sitä mitä luulet noiden sanojen tarkoittavan – nuo sanat mielen maailmassa ovat eri asia ja tuntuvat erilaiselta kuin mitä ne ovat todellisen itsemme maailmassa.

Tässä vaiheessa riittää varmaan se, että tiedät, että tyhjän päälle et jää, vaikka tyytymättömyys omaan nykyiseen elämääsi poistuukin.

Jos tuo kaikki pitää paikkansa, niin eihän oman mielen kautta tapahtuvassa etsimisessä ja elämisessä ole kovin paljon järkeä. Tarkoiton, että se ei minua kovin pitkälle vie, vaan pitää minut aina tyytymättömänä, eikö?

Juuri noin. Tästä tässä ”etsijästä löytäjäksi” murroksessa ja muutoksessa on kysymys. Tämä on se salaisuus ja oivallus, joka tarvitaan todelliseen kehittymiseen ja vapaampaan ja

luonnollisempaan elämään. Emme löydä ratkaisua oman mieleemme, ajatustemme ja tunteidemme kautta, vaan se löytyy mielemme takana olevan läsnä olevan tietoisuutemme kautta.

Tämä on niin tärkeä oivallus, että nyt on hyvä pitää tauko, ottaa pari syvää hengitystä ja antaa tämän oivalluksen tulla osaksi sinua.

Löytäjän dialogi

Olet korostanut, että en voi pakottaa itseäni heräämään, vaan että minun pitää oivaltaa tämä uusi todellisuus. Mitä tarkoitat sillä?

Et voi tehdä mitään heräämisesi eteen. Sinun tulee vain hyväksyä kaikki niin kuin on ja ”romahtaa” ajattomaan, läsnä olevaan nyt-hetkeen. Tärkeintä on vain olla läsnä. Kun et enää elä menneisyytesi peloissa tai tulevaisuutesi haaveissa, olet automaattisesti läsnä. Tämä läsnäolo hävittää kaikki egosi luomat ehdollistumat ajallaan. Tällainen ehdollistuma voisi olla vaikkapa käsityksesi, että ajatuksesi vievät sinua, etkä mahda niille mitään.

Ehdollistumat eivät toki häviä hetkessä, mutta läsnäolosi kautta voit aina tulla niistä tietoiseksi ja tämä tietoisuutesi hävittää ne sitten eli vie näiltä mielesi luomilta illuusioilta pois voiman vaikuttaa sinuun.

Voisitko kertoa lyhyesti mitä sitten voin tehdä heräämiseni eteen?

Kun olemme päättäneet, että haluamme löytää uuden evolutiivisen näkökulman ja perustan omalle elämällemme ja todellisuuden näkemisellemme, olennaista on keskittyä tämän uuden evoluutiopohjaisen tietoisuuden ja vapauden löytämiseen. Silloin kannattaa unohtaa hetkeksi muiden asiaan liittymättömien tai liittyvien ”henkisyysoppien ja -asioiden” läpikäyminen ja niiden selittäminen. Meillä kaikilla on paljon erilaisia näkemyksiä ja kokemuksia, jotka ovat olleet luonnollinen ja tärkeä osa omaa evolutiivista kehitystämme, mutta jotka meidän tulee nyt ylittää.

On tärkeää omaksua ns. vasta-aloittelijan rooli ja ”en vielä tiedä” -asenne kaikkeen siihen, mikä liittyy evolutiivisen tietoisuuden ja vapauden löytämiseen. Tässä on kysymys uudesta tavastamme hahmottaa, nähdä ja kokea todellisuus ja oma itsemme. Löydämme todellisen itsemme henkilökohtaisen, erilliseksi ja erityiseksi koetun omakuvamme takaa.

Emme voi käsittää tai nähdä tätä uutta evolutiivista tietoisuutta ja vapautta ajattelun, puhtaan rationaalisen päättelyn, omien tunteidemme tai ulkopuoleltamme tulevien ”totuuksien ja oppien” avulla, vaan meidän on itse löydettävä tämä tietoisuus itsestämme. Se on siellä odottamassa löytäjänsä. Tämä uusi todellisuus on jo valmiiksi vapaa kaikesta, eikä sitä tarvitse kuin löytää.

Neljä perusasiaa heräämisessä ovat:

Vahva omakohtainen kokemus tietoisuudesta

Meidän tulee löytää kaiken perustana oleva tietoisuus ja saada siitä vahva, sisäinen omakohtainen kokemus. Ilman vahvaa omaa kokemusta emme usko sen olevan todellista ja mahdollista, joten siksi tämän kokemuksen saaminen on tärkeää. Riittää että tavoitamme tämän tietoisuuden edes hetkellisesti. Sen voimme tavoittaa esim. meditaation avulla. Siinä annamme kaiken olla niin kuin on, emme ota mitään kantaa mielessä oleviin ja herääviin tunteisiin tai ajatuksiin, vaan olemme niistä tietoisia, mutta emme tee niille mitään.

Tässä hereillä olevassa läsnäolossa, jossa lopulta ei ole enää mitään muuta kuin itse tarkkaileva tietoisuus, tulemme itse tietoisuudesta vahvasti tietoiseksi. Koemme, että kaiken takana oleva tietoisuus on osa luonnollista itseämme, mutta täysin riippumaton ajattelusta, tunteista ja kaikesta mieleemme toiminnasta - myös ajasta.

Ehdollistunut mieleemme tulee tuntea

Meidän tulee ymmärtää ja tuntea ehdollistuneen mieleemme toimintaperiaatteet ja nähdä kuinka se toimii meissä itsessämme ja vaikuttaa elämäämme, elämämme valintoja tehdessämme. Perustoimintalogiikka on se, että se pyrkii kaikin keinoin luomaan meille sellaisen omakuvan, joka on muusta elämästä ja muista ihmisistä erillinen ja ainutlaatuinen ja -kertainen. Elämän keskipiste on minä itse ja oma etu, sen kaikissa eri merkityksissä ja laajuuksissa. Ehdollistunut mieleemme luo kuvan paremmasta saavutettavissa olevasta henkilökohtaisesta itsestämme.

Tämän ehdollistuneet ajatuksemme ja tunteemme tekevät lupaamalla parantaa tätä henkilökohtaista erillistä ja erityistä omakuvaamme. Ne ehdollistavat meidät oman todellisen itsemme ulkopuolella oleviin asioihin. Ja kun ehdollistumme näihin ulkopuolisiin mielen objekteihin, niin identiteettimme samaistuu niihin ja näin olemme loputtomassa kourussa ehdollistuneeseen mieleemme ja vahvistamme henkilökohtaista omakuvaamme.

Jotta voisimme päästä irti näistä mieleemme luomista kahleista, meidän tulee tuntee niiden toimintaperiaatteet ja vaikutus meissä itsessämme.

Läsnä olevassa hetkessä oleminen ja eläminen

Jotta pystyisimme saavuttamaan mieleemme takana olevan tietoisuuden ja ymmärtämään olevamme jo vapaita mieleemme luomista riippuvuuksistamme ja ehdollistumisistamme, muutenkin kuin vain hetkellisesti esim. meditaatiossa, tulee meidän löytää läsnä oleva ajaton hetki ja sen kautta eläminen ja toimiminen.

Tämä hetkessä elämisen oivaltaminen tarkoittaa, että annamme kaiken olla siten kuin on ja toimimme tässä läsnä olevan hetken hyväksymisen tilassa. Emme elä menneisyyden muistoissa, peloissa ja menneen pohjalta, emme elä tulevaisuuden toiveissa ja haaveissa, vaan keskitymme olemaan läsnä siinä mitä meillä on juuri tällä hetkellä.

Läsnä oleminen lopettaa ”hälinän päässä” ja sen luoman jatkuvan ajatusten virran. Tämä estää ehdollistuneen mielemme toiminnan ja vaikutuksen meihin itseemme.

Luovuus ja aito itseys heräävät

Kun olemme saaneet

- vahvan kokemuksen kaiken perustana olevasta tietoisuudesta,
- ymmärrämme ehdollistuneen mielemme toiminnan, merkityksen ja vaikutuksen omakuvaamme ja elämäämme ja
- pystymme olemaan ja toimimaan yhä pitempiä aikoja läsnä olevassa ajattomassa hetkessä,

niin alamme siirtyä pikkuhiljaa mielen takana olevaan todelliseen itseemme.

Tämän lisäksi meissä herää evoluutiota eteenpäin vievä energia ja älykkyys, jota voimme kutsua evoluution kehitys- tai luomisvoimaksi. Tämä evoluutioimpulssi ilmenee meissä tietoisuutena ja henkisyyden voimana, salaperäisenä viettinä kehittyä.

Fyysisellä tasolla evoluutioimpulssi on aina ilmennyt seksuaalisuutena ja lisääntymisviettinä, ja ajattelun ja tiedon tasolla haluna tietää, ymmärtää ja luoda uutta. Kun pystymme elämään ja toimimaan korkeimmalla evoluutiovoiman tasolla, olemme pysyvästi vapaita olemaan, elämään ja kehittymään sekä osallistumaan tietoiseen evoluutioon.

Miten tämän heräämiseni eteen tehtävän työn voin aloittaa?

Kaikki alkaa siitä, että teet päätöksen – tahdot olla vapaa ja elää täyttä, elämäniloista ja luonnollista elämää. Ymmärrät, että aito ilo ja onnellisuus eivät löydy ulkopuoleltasi, vaan sisältäsi. Ne eivät ole tunteita, jotka voit saavuttaa, vaan ne ovat elämäsi perusta ja tila, jossa olet yhtä elämän kanssa. Sinä olet tietoisuus, jossa ilo ja onnellisuus asuvat.

Ilon ja onnellisuuden löytämisen esteenä on se, että mielesi on luonut sinulle harhan ja illuusion, valhetodellisuuden, ja sinun tulee ymmärtää, että se on vain sitä - harhaa ja illuusiota. Uskot, että voit vapautua tästä valhetodellisuudesta ja erillisyyden tunteestasi tahtosi ja päättävyytesi avulla ja olemalla aina läsnä siinä ainoassa hetkessä, joka on olemassa, eli hetkessä, jossa juuri nyt olet. Et elä menneessä etkä tulevassa, vaan nyt.

Tietoisuuden todellisuus, jossa todellinen itsesi ja todellinen vapaus on, eivät ole jotakin mikä sinun tulee saavuttaa tai lunastaa hyvillä teoillasi. Itseys ja vapaus ovat aina olleet sinun ja sinun tulee vain poistaa mielesi luomat esteet niiden oivaltamiseksi. Kun olet oivaltanut itseyyden ja vapauden, olet löytänyt aidon ilon ja onnellisuuden. Tällöin olet myös valmis toimimaan elämän ja muiden hyväksi, sillä tiedät, että sinulla on jo kaikki mitä ikinä tarvitset.

Miksi etsinnän lopettaminen on niin vaikeaa, miksi en halua löytää?

Yksinkertaisesti siksi, että olemme niin tottuneet siihen, että meidän itsemme pitää jotenkin toimia ja ratkaista ongelmamme ja haasteemme. Sinun tulee oivaltaa, että nyt pitää toimia juuri päinvastoin, kuin mitä olet tottunut aiemmin tekemään. Ja tämä on tietenkin helpommin sanottu kuin tehty.

Koska etsijänä elät vielä egossasi, niin se pitää kyllä huolen siitä, että jatkuvasti epäilet ja vastustat muutosta, joka sinun tulee tehdä. Sinun tulee lopettaa egosi kuunteleminen ja toimia paremman tiedon pohjalta. Mielesi ja järkesi avulla et voi tätä ikinä ymmärtää ja saada todisteita, mutta ollessasi läsnä, sinä tiedät mikä on totta.

Muista, että mielesi ei voi ymmärtää valheen ja totuuden eroa. Mieli on aina suhteellinen, kun taas tämä uusi todellisuus on absoluuttinen ja vain läsnä ollessa sinä tiedät. Siksi on ensiarvoisen tärkeää, että esimerkiksi meditaation tai muun hiljentymisen avulla löydät sen tyhjän hetken, sen tauon ajatustesi välissä, joka on itse tietoisuus. Ja lyhytkin hetki riittää.

Mitkä ovat suurimmat esteeni todelliselle ”heräämiselle” ja ovatko ne kaikille samat?

Suurin este on se, että pyrit heräämään ja löytämään todellisen itsesi mielesi avulla tai sen kautta. Toki voit antautua uudelle todellisuudelle myös jonkin dramaattisen tapahtuman tai kriisin yhteydessä ihan ”vahingossa” ja

yllättäen, mutta sitä ei voi tietää. Sinun tulee siis lopettaa etsiminen. Muitakin esteitä on toki paljon, mutta tämä on se tärkein ja koskee meitä kaikkia.

Nyt puhutkin antautumisesta, etkä enää heräämisestä – ovatko nämä kaksi siis eri asioita?

Olit tarkkana, hyvä. Kun olemme heränneet mieleemme takaiseen tietoisuuteen ja tulleet löytäjiksi, niin myöhemmin, tai periaatteessa milloin tahansa, voit kokea todellisen, radikaalin, kokonaisvaltaisen ja peruuttamattoman antautumisen ja päästä yhdessä hujauksessa uuteen absoluuttiseen todellisuuteen. Päästä egostasi eroon siten, ettei se enää pysty vaikuttamaan elämääsi. Antaudut siis luottamaan täysin siihen, minkä jo tiedät todeksi herättyäsi.

Usein tämä antautuminen tapahtuu, kun olet vakiinnuttanut uuden tietoisuutesi ja pystyt olemaan koko ajan läsnä ja hyväksymään kaiken. Herääminen ja omasta egostasi eroon pääseminen on meille kaikille mahdollinen eikä oikeasti ole läheskään niin vaikeaa kuin egosi sinulle väittää. Herääminen ja antautuminen ovat siis kaksi eri asiaa.

Mitä tämä antautuminen käytännössä tarkoittaa? Kuinka voin lopettaa etsimisen, tulla löytäjäksi ja sitten vielä päästä suureen murrokseen eli todelliseen ja radikaaliin antautumiseen? Ja onko se edes mahdollista minulle ja kaikille muille? Epäilykseni heräsi jälleen.

Antautuminen tarkoittaa mielesi luoman erillisen ja erityisen ja valheellisen omakuvan täydellistä häviämistä. Silloin sinä olet saavuttanut kehityksessäsi sen pisteen, jossa olet valmis luopumaan omasta erityisestä ja erillisestä, henkilökohtaisesta omakuvastasi kokonaan ja elät vain ja ainoastaan tässä ja nyt.

Lyhyesti sanoen antautuminen tarkoittaa sitä, että et enää epäile, vaan sinä tiedät ja näet todellisuuden suoraan. Sinä elät todeksi sanonnan ”Minä olen, siis tiedän”.

Miten kuvaisit tätä uutta vapaata ja luonnollista elämää? Miten se muuttaisi minun elämäni?

Elämästäsi tulee vapaata ja luonnollista ja sitä elävöittää sisäinen rauha, ilo, onnellisuus, rakkaus, yhteisöllisyys ja luovuus. Yleensä tämä uusi elämä ilmenee myös vapaaehtoisena vaatimattomuutena, elämän kokemisen rikkautena ja mielekkäänä tekemisenä, jota motivoi nyt oma evolutiivinen tehtäväsi ja kutsumuksesi. Sinä toteutat omaa elämääsi siten kuin oikeaksi tunnet, ja tämä tapahtuu muiden kuin oman itsesi intressistä, motiivista tai edusta ja hyödyistä käsin. Sillä on nyt laajempi kaikkia ja kaikkea hyödyntävä motiivi.

Elämäsi muuttuu täydellisesti, mutta siten, että sinä olet ”ajajan paikalla” koko ajan. Elämästäsi tulee sinun elämääsi ilman sinua eli erillistä omakuvaasi.

Vapaaehtoinen vaatimattomuus – siitkö on loppujen lopuksi kysymys?

Kun olemme löytäneet elämällemme tarkoituksen ja tehtävän, niin tavaran ja rahan viehätys häviää itsestään. Olennaista on se, ettei sinun tarvitse luopua mistään mistä et halua luopua. Luopuminen tapahtuu ihan itsestään ja omasta vapaasta tietoisuudestasi käsin. Näitä ei siis tarvitse etukäteen murehtia. Vapaaehtoinen vaatimattomuus on siis yksi osa uutta elämäämme.

Olet käyttänyt aiemmin paljon sanoja ilo, onnellisuus, sisäinen rauha ja rakkaus, kun olet kuvaillut uutta elämää. Minulla on nyt aavistus, että nämä sanat eivät kuvaa ihan sitä samaa mitä noilla mielen maailmassa tarkoitetaan? Olenko oikeassa?

Olet oikeassa. Mieleemme ja egomme suhteellisessa maailmassa tunnemme ja koemme nämä tunteet mielessämme ja kehossamme, jonkin tapahtuneen seurauksena. Mielen takaisessa todellisuudessamme nämä samat asiat ovat paljon syvempiä, ja niihin ei enää sisälly minkäänlaista syytä. Ne eivät siis tule minkään asian tai toisen ihmisen tai tekemisen tuloksena tai palkintona, vaan me itse olemme ilo, onnellisuus ja rakkaus. Ja tätä on kyllä mahdotonta sanoilla kuvata, ne pitää itse kokea omana itsenään.

Mistä tämän vapauden ja luonnollisen tavan elää voin löytää? Sanot, että löydän sen itsestäni, mutta mistä sieltä tarkalleen ottaen?

Vapaa ja luonnollinen elämä ja elämäntapa syntyvät itsestään, kun vapaudut ehdollistuneesta mielestäsi ja

löydät todellisen itsesi. Niitä ei siis tarvitse erikseen löytää, vaan riittää kun vapaudut egostasi ja löydät sen mielen takaisen tietoisuuden ja todellisuuden. Tämä tietoisuus on koko maailmankaikkeuden synnyttänyt ja uutta luovaa perusainesta, eikä siitä erikseen voi oikein puhua – tietoisuus on kaikkialla ja kaikessa läsnä, myös meissä.

Voi sanoa, että tulemme siitä tietoiseksi, mutta sen tarkemmin tästä tietoisuudesta ei mielestäni voi eikä tarvitse puhua. Tietoisuus on ja me olemme tätä tietoisuutta. Se uusi sanonta kuvaa juuri tätä: Minä olen, siis tiedän.

Sanot, että minun pitää siirtyä ulkoisista ratkaisuista sisäisiin. Mitä tämä tarkoittaa omassa elämässäni ja arjessani? Eivätkö ulkoiset seikat ja ympäristö kuitenkin rajoita meitä merkittävästi?

Sisäinen todellisuutesi, eli tietoisuuden tilasi ja sen tulkitseminen maailmankuvasi ja arvojesi luoman todellisuutesi kautta, määrittävät sen, kuinka ja minkälaisena hahmotat ulkoisen todellisuuden. Ulkoinen todellisuus on siis aina oman sisäisen todellisuutesi heijastusta. Se syntyy sisältäsi käsin.

Ei ole olemassa objektiivista ja erillistä ulkoista todellisuutta ilman, että sinä itse sen edellä mainitulla tavalla luot – tavallaan katsot ulkoista todellisuutta oman mielesi linssien läpi. Tämä on kvanttifysiikan yksi suurista tuloksista ”ei ole havaintoa ilman havaitsijaa, havaitsija vaikuttaa aina havaintoon ja sen tulkintaan”.

Omassa arjessasi tämä tarkoittaa lyhyesti sanoen sitä, että sinä itse olet vastuussa siitä, minkälainen todellisuutesi on. Tiedän, että tätä on hyvin vaikea hyväksyä suoralta käsin, mutta näin asia kuitenkin on. Se, minkä tunnet ja koet todeksi sisälläsi, on se mikä on sinulle totta.

Nämä tunteet ja niiden määrittämä todellisuus perustuvat sinun ns. tosiuskomuksiisi – mikä on maailmankuvasi ja arvosi, elinvoimasi perusta – pelko tai rakkaus ja tietoisuuden tilasi ja ajattelusi. Nämä yhdessä luovat sinulle tunteen siitä, että se, minkä koet todeksi, on totta.

Muistatko, joulupukkikin oli lapsena monelle meistä täysin totta, kunnes tämä illuusio hajosi. Ei ole mitään syytä olettaa, ettei meillä aikuisena enää olisi mitään virheellisiä uskomuksia. Emme vain ole tietoisia niistä, ennen kuin ne lakkaavat vaikuttamasta meihin.

Kaikki se, mitä olemme aiemmin elämässämme kokeneet, vaikuttaa siihen, mitä pidämme totena. Kun löydät oman todellisen itsesi, niin tämä todellisuuden näkemisen perusta muuttuu radikaalisti ja luo sinulle kokonaan uuden tavan nähdä todellisuus todellisuutena. Toki ulkoiset seikat ja ympäristö asettavat meille rajoitteita, mutta nekin ovat monesti vain oman ehdollistuneen mielemme luomia ja asettamia rajoitteita. Me voimme hyväksyä ne todellisen itsemme avulla ja opastuksella.

Tämä tarkoittaa siis sitä, että meidän tulee siirtyä ulkoisista ratkaisuista sisäisiin. Vaihdamme siis näkökulmamme siihen, miten todellisuus oikeasti syntyy. Emme yritä

muuttaa ulkoista todellisuuttamme, vaan muutamme ensin itsemme, joka sitten muuttaa ulkoisen todellisuutemme.

Voiko kuka tahansa löytää tämän vapaan elämän – oletko varma, että myös minä voin sen löytää, vaikka sitä nyt vahvasti epäilen?

Kuka tahansa, myös sinä, voi löytää todellisen itsensä, koska se on aina ollut olemassa. Tässä ei ole mitään uutta, vaan kysymys on vain ikaikaisen totuuden paljastamisesta. Epäily on se, mikä sinua estää sitä löytämästä. Kun lakkaat epäilemästä ja hyväksyt tämän totuuden, niin todellinen itsesi paljastaa läsnäolossa ja vapaudessa itsensä sinulle sinuna.

Onko tässä vapaudessa ja vapaassa elämässä eroja ihmisten välillä? Mitä eri vaihtoehtoja tai ilmenemismuotoja siinä on? Tuleeko meistä kaikista heränneistä sitten siis samanlaisia – eikö se vie suuren osan pois ihmisyyttämme ja persoonallisuuttamme? Jos tuo on totta mitä sanon, niin minä en ainakaan halua herätä.

Tietoisuus ja vapaus, jonka löydämme, on kaikille sama. Mutta kuten sanoin, todellisuuden tulkintasi voi olla hyvinkin erilainen riippuen maailmankuvastasi ja arvoistasi ja kaikesta siitä, miten todellisuus sisälläsi syntyy. Se, kuinka vapaata ja luonnollista elämääsi itse elät ja toteutat, on sinun oma valintasi. Sen perustana integraalisessa ja

evolutiivisessa vaiheessa on kuitenkin aina mm. sisäinen rauha, ilo, onnellisuus, rakkaus, luovuus ja yhteisöllisyys.

Se kuinka koet näitä uusia tunteita ja vapaan tietoisuuden ilmenemismuotoja, riippuu siitä missä vaiheessa evolutiivisesti olet. Kehityksesihän ei missään nimessä pääty, vaan vasta alkaa toden teolla egostasi vapauduttuasi.

Sanoisinkin siis, että päinvastoin. Vasta vapaana ja luonnollista elämää eläessäsi pystyt olemaan täydesti ihminen ja toteuttamaan sitä, olemaan sitä, mitä parhaimmillasi oman potentiaalisi ja kyvykkyyksiesi mukaisesti voit olla. Se, mikä tulee olemaan sinun evolutiivinen tehtäväsi ja kutsumuksesi, ilmenee myös sitten, kun on sen aika.

Tämä oman ihmisyytensä ja persoonallisuutensa kadottamisen pelko on meistä monelle totta. Ehdollistunut uskomuksemme väittää meille käyvän näin ja pyrkivät siten estämään siitä irtipääsymme. Tämä väärä uskomus on voinut vahvistua myös erilaisten henkisyysoppien myötä, tai kaikesta siitä, mitä voimme löytää Internetistä. Tässä kannattaa pitää maalaisjärki kunniaassa.

Hyvä, olet nyt saanut minut vakuuttuneeksi, että uusi elämä on mahdollinen ja mahdollinen myös minulle. Mitä sen löytämiseksi minun pitää seuraavaksi tehdä?

- hyväksy kaikki sellaisena kuin on eli
- elä tässä hetkessä ja ole läsnä.

Älä pyri ymmärtämään tätä mielelläsi, vaan antaudu todelliselle itsellesi. Kun olet tietoinen edes hetkellisesti mielesi takaisesta tietoisuudesta ja siitä, että et ole ajatuksesi etkä tunteesi, voit milloin tahansa päättää tulla löytäjäksi ja lopettaa etsimisen. Olet jo perillä.

Kun sinusta on tullut löytäjä, niin edelleen hyväksy kaikki ja ole läsnä, kuuntele todellista itseäsi ja toimi läsnäolosta käsin. Tietoisuutesi vakiintuu pikkuhiljaa ja tulet vapaaksi ja pystyt elämään vapaata ja luonnollista elämää. Tässä ei ole siis mitään mitä voisit tehdä tai yrittää tai pyrkiä saavuttamaan.

Sanot, että en voi tehdä mitään sen löytääkseni, nyt en ymmärrä. Mitä oikein tarkoitat?

Emme voi tehdä mitään, koska juuri mielesi ja egosi on se, joka koko ajan elää muualla kuin tässä hetkessä. Egosi etsii koko ajan, se ei ole koskaan tyytyväinen, se haluaa aina jotakin, se pyrkii tekemään sellaista mitä ei vielä voi tehdä jne. Eli kaikki tekeminen on mielesi ja egosi toimintaa, mutta todellinen itsesi on olemista ja tietoisuutta, jotka ovat.

Jotta siis pääsisit egostasi eroon, sinun tulee juuri lopettaa tekeminen ja etsiminen – sinusta pitää tulla löytäjä. Mutta älä käsitä väärin. Ei toiminta ja tekeminen pääty, vaikka todellisen itsesi löydätkin. Ei. Se ei pääty, mutta sen tekemisen perusta muuttuu täydellisesti. Siitä tulee todellisen itsesi ja vapautesi ilmentämistä ja toteuttamista

todellisen ja ilman erillistä syytä olevan ja kokemasi ilon ja luovuuden avulla.

Heräämisen dialogi

Tahto on siis yksi avain murroksessa uuteen todellisuuteen vapaana ehdollistuneesta mielestämme?

Kyllä, meidän tulee tahtoa vapautta enemmän kuin mitään muuta elämässämme. Meillä tulee olla valmius luopua kaikesta vanhasta elämässämme ja erityisesti omasta henkilökohtaisesta yksilöllisyydestämme, erityisyydestämme ja erillisyydestämme. Meidän on siis vapauduttava näitä ylläpitävästä omakuvastamme.

Murros lopulliseen antautumiseen ja uuteen vapaaseen todellisuuteen ei ole helppo, mutta tie vapauteen ja uutta luovaan intohimoon on meille kaikille mahdollinen nyt ja löydämme sen lähempää kuin uskommekaan – omasta itsestämme. Me emme opi uutta, vaan palaamme todelliseen itseemme, joka olemme aina olleet, olemme nyt ja tulemme aina olemaan. Kysymys on pois oppimisesta ja uuden hyväksymisestä nöyränä, mutta rohkeasti.

Miksi radikaalin ja todellisen antautumisen saavuttaminen on niin vaikeaa ja harvinaista, vaikka uuden tietoisuuden saavuttaminen ja vapaana, todellisena itsenämme eläminen, on niin tärkeää juuri nyt?

Kun jouduin itse kasvotusten tämän vaikean kysymyksen kanssa minulla oli suurin osa näistä uuden elämän esteistä,

joita seuraavaksi kuvaan. Ja nyt on selvää, että vain minä olen vastuussa näiden uuden elämän esteiden ylittämistä ja sen uuden elämän, jota olin niin kovasti etsinyt koko elämäni ajan, löytämisestä.

Nyt tiedän, että ollessamme tämän suuren hypyn edessä, me kaikki kohtaamme nämä samat esteet. Siksi puhun ”meistä” enkä ”minusta”. Meidän täytyy luottaa elämään, voidaksemme ylittää nämä esteet.

Vain jos se sopii meille

Emme ole valmiita hylkäämään nykyistä elämäämme, vaan vain sen osan, joka meille itsellemme sopii ja jonka olemme valmiita hylkäämään. Nyt tiedän, ettei tämä ole mahdollista.

Aina on epäily

Syvällä sisimmässämme me kaikki epäilemme uutta todellisuutta ja sen hyödyllisyyttä, ja tämä estää meitä ottamasta tarvittavaa ”hyppyä” uuteen todellisuuteen. Nyt tiedän, että meillä tulee aina olemaan tämä epäily.

Itsensä hemmottelu

Olemme liian mukavuudenhaluisia ja turvallisuushakuisia ottaaksemme riskin mennä paikkaan, jota emme tunne etukäteen. Nyt tiedän, ettemme voi koskaan tuntea sitä todella etukäteen.

Identiteettikriisi

Ajattelemme olevamme valmiita hylkäämään epätydyttävän ja stressaantuneen elämämme, mutta sen sijaan olemmekin ehdollistuneet juuri siihen ja tehneet siitä identiteettimme, josta emme halua luopua. Nyt tiedän, että vain huijaamme itseämme.

Pelkääminen

Pelkäämme menettävämme itsemme, vaikka todellisuudessa menetämme vain harhakuvan, egon, ehdollistuneen mielemme, valheellisen omakuvamme. Nyt tiedän, ettemme menetä itseämme, vaan löydämme itsemme.

Muutos on liikaa

Pelkäämme antautua ja hypätä tuntemattomaan, koska pelkäämme, että se muuttaa meitä liikaa. Nyt tiedän, että se muuttaa kaiken.

Varmuuden tarve

Haluamme ymmärtää uutta tietoisuutta ja näkökulmaa ja vasta sitten olisimme valmiita sille. Nyt tiedän, ettemme voi koskaan saada tätä varmuutta – se on rationaalisen mielemme ulottumattomissa.

Etsimisen halu

Olemme henkisyiden ja tietoisuuden etsijöitä ja tutkijoita, emmekä halua lopettaa etsintäämme. Emme todella halua löytää ja aloittaa uutta elämää – emme halua olla löytäjiä. Nyt tiedän, että etsijänä oleminen on hankalinta hylätä,

koska se tuntuu olevan ainoa asia, jonka teemme oikein matkalla uuteen elämään.

Vasta kun antaudumme olemaan valmis löytämään, löydämme uuden elämän, jota olemme etsineet koko elämämme ajan. Voit kuvata mansikkaa ja sen makua tuhansin sanoin ja kuvin, mutta tiedät sen todella vasta, kun olet maistanut sitä. Uusi elämä odottaa maistajaansa.

Olen huolissani siitä, että pitääkö minun olla valmis jättämään koko elämäni?

Sinun tulee ymmärtää, ettei uudessa tietoisuudessasi ole mitään henkilökohtaista, vaan se on yhteistä kaikille sen saavuttaneille. Siksi sinun tulee olla valmis luopumaan kaikesta henkilökohtaisesta. Nyt on kysymys valmiudesta luopua kaikesta ja se ei edellytä, että konkreettisesti luopuisit kaikesta. Vain sinun ehdollistumisesi näihin ”omiin asioihin” tulee katkaista.

Ei henkilökohtaista

Sinun tulee luottaa vapaiden ihmisten kuvaamaan uuteen tietoisuuteen ja todellisuuteen. Sinun tulee hyväksyä se, että murros uuteen tietoisuuteen muuttaa sinut täydellisesti sisältä käsin ja sisäisesti. Ulkoinen elämäsi muuttuu uuden tietoisuutesi kautta luonnollisesti. Siitä ei sinun kannata kantaa huolta.

Kohtaa kaikki, älä välttä mitään

Sinun tulee elää tässä hetkessä rohkeasti, elää elämäsi sellaisena kuin se vastaasi tulee. Sinulla tulee olla herkkyyttä kokea korkeampia tietoisuuden tiloja hetkellisesti ja sinulla tulee olla tahtoa vapautua egostasi, tahtoa avautua uudelle ja tuntemattomalle.

Sinulla tulee olla rohkeutta kohdata murros, rohkeutta vapautua toiseudesta, erillisyydestä, ajasta ja paikasta, nykyisestä maailmankuvastasi ja todellisuuskäsityksestäsi. Sinulla tulee olla luottamusta ja rohkeutta uskoa siihen, että uusi tietoisempi ja vapaampi elämäsi on ”parempi” kuin nykyinen, vaikkakin hyvin erilainen. Vaikka et sitä voikaan tietää, ennen kuin olet kokenut suuren murroksen uuteen tietoisuuteesi.

Sinun tulee luopua nykyisen elämäsi mukavuusalueesta ja oltava valmis muutoksen vaatimaan kaaoksen aikaan ja murroksen yllätyksellisyyteen ja vahvuuteen – et kuitenkaan voi siihen valmistautua. Sinun tulee ymmärtää, että todellinen itsesi on valmis ja kykenevä ottamaan elämäsi hallintaansa egosi vallan päättyessä. Sinä et joudu tuuliajolle, vaan päinvastoin saat elämäsi kiinnitettyä elämää ylläpitävään ja uutta luovaan energiaan ja tietoisuuteen.

Kokonaisuuden vuoksi

Me heräämme uuteen todellisuuteen ja vapauteen, emme oman itsemme vuoksi, vaan elämän, evoluution ja kaikkien ja kaiken muun vuoksi – kokonaisuuden vuoksi. Tämän kun

ymmärrät, niin silloin tiedät mitä on toimia ilman erillistä ja erityistä minää.

Haastavaa, mutta ilmeisesti mahdollista?

Kyllä.

Kiitos.

Se on lähempänä kuin uskotkaan

Uudessa evolutiivisessa lähestymistavassamme lähestymme todellista itseämme laajimmasta mahdollisesta näkökulmasta. Lähestymme sitä maailmankaikkeuden, evoluution, elämän ja ihmisyyden ja tämän kaiken takana olevan universaalien tietoisuuden näkökulmasta ja kautta. Emme henkilökohtaisen erillisen ja erityisen omakuvamme ja egomme kautta.

Haluan kuitenkin vielä korostaa mitä tämä uusi näkökulma sinulle merkitsee. Se merkitsee sitä, että ensin sinun on tärkeintä löytää oman mielesi – eli ajatustesi ja tunteidesi – takana oleva tyhjyys, tietoisuus, todellisuus, läsnäolo tai nyt-hetki, miten sitä haluammekin kuvata. Riittää, että löydät tämän läsnäolon ja tietoisuuden edes hetkittäin ja lyhytkin aika sen kokemista riittää.

Kun olet löytänyt tämän läsnä olevan nyt-hetken, sinä tiedät, että se on totta ja, että se on mahdollista löytää ja sen tulla osaksi sinua. Tuo tietoisuus, joka itseänsä ilmentää läsnä olevassa nyt-hetkessä on sinun todellinen itsesi – olemisesi ja olemassaolosi perusta.

Haluaisitko nyt maistiaisia tuosta todellisesta itsestäsi ja mielen takana olevasta tietoisuudesta? Monesti meille on annettu sellainen kuva, että oman itsemme löytäminen vaatii vuosien harjoittelua ja henkisiä harjoitteita – meditaatiota, joogaa, pyhien kirjojen lukemista yms. Tämä ei pidä paikkaansa.

Tämä väärinkäsitys on kuitenkin aiheuttanut sen, että monet meistä etsivät vuosikausia ja lopulta turhaudumme ja lopetamme pettyneinä etsimisen. Tavoitteenamme on kyllä nytkin etsimisen lopettaminen, mutta löytäjänä. Turhan, tuloksia tuottamattoman etsinnän jälkeen, emme ehkä enää usko mihinkään muuhunkaan. Kuten esimerkiksi siihen, mitä seuraavaksi sinulle todistan.

Oletko valmis ja avoimin mielin? Hyvä. Kysy itseltäsi mielessäsi seuraava kysymys ja jää sen jälkeen odottamaan vastausta. Ja kun vastaus tulee, niin arvioi kuinka pitkä aika oli kysymyksen ja vastauksen välissä. Kysymys kuuluu:

Mikä on seuraava ajatukseni? (odota).
. . . Hyvä.

Tee tämä muutaman kerran ja havainnoi, muuttuuko tuo aika kysymyksesi ja mieleesi tulevan ajatuksesi välissä. Sillä ei ole väliä, mikä tuo mieleesi tuleva ajatus on.

Huomasitko, että siinä kysymyksen ja mieleesi tulevan ajatuksen välissä ei ollut mitään – sinä odotit sitä ajatusta tulevaksi? Ja se tauko oli ehkä vain sekunnin tai muutaman sekunnin pituinen?

Mistä tässä oli siis kysymys? Ensimmäinen johtopäätös on tämä: sinä et voi olla ajatuksesi tai mielesi, koska sinä olit se, joka odotti sitä ajatusta tulevaksi. Sinun täytyy siis olla jotakin muuta. Sinä, se todellinen sinä, onkin juuri tuo jokin, joka sitä ajatusta odotti. Sinä olet se jokin mielesi takana, joka havaitsi sen mielessäsi olleen ajatuksesi. Mieti tätä tarkkaan. Oletko samaa mieltä? Aivan.

Ehdollistumisemme mieleemme tarkoittaa siis lyhyesti sanoen juuri tuota väärinkäsitystä. Luulemme että me olemme ajatuksemme ja tunteemme eli mieleemme, vaikka nyt tämän pienen harjoitteen jälkeen tiedämme, että emme ole. Sinä et ole mielesi.

Toinen johtopäätös: tauko, joka oli kysymyksen ja ajatuksesi välissä, oli itse asiassa se mielen takana oleva universaali tietoisuus, jota olemme löytämässä. Se jokin, joka on siis se todellinen itsesi, on universaali tietoisuus, läsnä oleva nyt-hetki tai itämaisen perinteen mukaisesti pysyvänä olotilana ns. ”valaistuminen”, jota miljoonat ihmiset ovat etsineet vuosisatojen ajan. Sinä ja minä, me kaikki olemme tuo tietoisuus, joka tässä harjoitteessa ilmensi itsensä ”tyhjyytenä” kysymyksesi ja mielesi tulleen ajatuksesi välillä. (The Secret of Quantum Living - Frank J. Kinslow kirjan harjoitusta mukaillen)

Liian yksinkertaista ollakseen totta? Niinpä, tämä on yksinkertaista, mutta totta. Juurihan sen itse pystyit kokemaan ja tekemään oikeat johtopäätöksesi siitä. Jos todella nämä äskeiset johtopäätöksesi pystyt sydämessäsi todeksi tuntemaan ja oivaltamaan niiden merkityksen tai

ne jopa resonoivat sinussa esimerkiksi ”kylminä väreinä tai kananlihoina” ihollasi, niin sinä et ole enää etsijä, vaan sinusta on tullut löytäjä.

Pysähdytään tähän hetkeksi – vedä muutama syvä hengitys nenäsi kautta sisään, odota hetki ja sitten puhalla ulos suun kautta. Tee tämä muutaman kerran ja tunne todellinen itsesi tässä hetkessä. Se olet sinä.

Kuten äsken huomasimme, se universaali tietoisuus, jonka olemuksia vapaus, ilo, sisäinen rauha, onnellisuus ja rakkaus ovat, ei löydy meidän ulkopuoleltamme, vaan sisältämme. Myös sinä, minä ja kaikki se mitä olemme etsineet, ovat osa tuota tietoisuutta, joka on jo sisällämme.

Se suuri salaisuus on, että sinä ja minä, me kaikki, me olemme aina olleet tuo tietoisuus, olemme sitä juuri nyt ja tulemme aina olemaan. Sitä ei tarvitse etsiä vaan löytää, kuten juuri äsken teimme. Ja valinnan siitä teet sinä – haluatko olla vielä etsijä, vai haluatko olla löytäjä.

VAPAUDESTA

Vapaus on läsnä olevaa, luonnollista ja tietoista elämää – elämää siten kuin elämä itse sitä elää. Vapaus on elämää tässä ja nyt, luonnon omassa rytmissä ja jatkuvasti siitä tietoisena ollen.

Elämämme on kaiken todellisuuden ilmentävän ja sen potentiaalin omaavan tietoisuuden evoluutiota ja sen edelleen kehittämistä. Tietoista evoluutiota, jossa me olemme todellisuuden kanssailmentäjiä ja -avaajia.

Vapaudessa kaikki mitä on ja tapahtuu, tapahtuu meissä olevassa tietoisuuden kentässä, mitään ei ole tai tapahdu sen ulkopuolella.

Vapaus luo meille uuden elämän

Me olemme tietoisuus, joka on tietoinen itsestensä ja tulee yhä tietoisemmaksi itsestään elämämme kautta. Me elämme tietoisuutta todeksi ja laajemmaksi kohti yhä vapaampaa ja suurempaa järjestystä. Vapauden kautta olemme aina tietoisia tästä avautuvasta uuden todellisuuden ilmentymisestä.

Vapaus luo meille uuden elämän, joka on helppoa ja elämäntäyteistä – elämää, josta pursuaa elämänilo ja luovuus. Vapaus on aitoa elämää, joka luo meille sisäisen pysyvän rauhan, rakkauden kaikkia ja kaikkea kohtaan. Ilon, joka täyttää sydämemme ja luovuuden, jossa elämän oma luomis- ja kehitysvoima ilmentää itseään kauttamme.

Vapaus on uutta luovaa todellisuuden ilmentämistä yhdessä. Vapaa elämä tarvitsee ilmentääkseen itseänsä monta, jotka ovat yhtä vapaudessa. Se on aitoa yhteisöllisyyttä.

Vapaus ei ole yksilöllistä, vaan yhteistä ja yksi meille kaikille. Vapaudessa kohtaamme toisemme ja itsemme yhtenä ilman toiseuden luomaa erillisyyttä.

Vapaus on perusta, johon voimme aina luottaa ja joka on aina olemassa. Vapaus on uuden elämän ja sen ilmentämisen peruskallio. Vapaus on sitä, että voimme aina valita oikein – voimme aina valita vapaan elämän. On vain yksi aito ja todellinen elämä – vapaa elämä.

Todellinen vapaus on vapautta kaikesta

Todellinen vapaus on vapautta henkilökohtaisesta, yksilöllisestä, omasta intressistä, omasta jutusta. Niin kauan kuin näkökulma elämään on henkilökohtaisen kautta, on todellinen vapaus oivaltamatta. Niin kauan kuin olemme kiinnostuneita omista asioistamme, on todellinen vapaus oivaltamatta.

Tämä vapaus ja näkökulma on mahdollista oivaltaa täydellisesti. On mahdollista valita vapaus ja elää sen kautta. Ego, mieli, ajatukset, tunteet ja keho ovat toisen todellisuuden juttuja – ne eivät ole vapauden juttuja.

Emme voi ilmentää vapautta, jos emme ole sitä oivaltaneet. Ja vaikka olisimmekin oivaltaneet vapauden, on meidän sitä jatkuvasti vaalittava ja oltava varuillamme. Emme saa koskaan vapauden ilmentämisen hukuttaa alleen itse vapautta.

Vasta vapaana voit aina valita oikein. Kun ei ole enää valitsijaa, vaan elämä itse tekee valinnan sinussa.

Tietoisuus on vapaa kaikesta. Se on vain tietoisuutta, ei muuta. Kun olemme tietoisia tästä tietoisuudesta, olemme itse vapaita kaikesta eli olemme itse vapaus.

Vapaus on itsestään tietoista tietoisuutta, joka on vapaa kaikesta, mutta sisältää tietoisuudessaan kaiken mitä on ja tapahtuu. Vapaus ei ole siis mitään ja kaikki.

Kun olemme tämä vapaus, niin kaiken muodostava tietoisuuden kenttä ja sen sisältämät ilmentymät

sulautuvat yhteen ja tulevat yhdeksi. Ne muodostavat yhdessä kaikki olevaisuuden ideat, mahdollisuuden niiden ilmentämiseen – kaiken mikä on tullut olevaksi, näkyväksi ja eläväksi.

On siis vain yksi ja se on vapaus ja me olemme se. Olemme yhtä elämän ja sitä ilmentävän elämän kanssa. Me olemme vapaus, me olemme elämä, me olemme yksi.

Ketä varten vapaus on

Vapaus ei ole niitä varten, jotka haluavat vain vapautta, vaan niitä varten, jotka ovat valmiita myös kantamaan sen mukana tulevan vastuun.

Vapaus ei ole niitä varten, jotka haluavat paeta aikamme ongelmia ja omaa kärsimystään, vaan niitä varten, jotka ovat ne valmiita kohtaamaan ja etsimään ratkaisua yhdessä muiden kanssa.

Vapaus ei ole niitä varten, jotka haluavat jotakin itseänsä varten, vaan niitä varten, jotka ovat valmiita antamaan toisille sen mitä he tarvitsevat.

Vapaus ei ole niitä varten, jotka haluavat pelastaa maailman, vaan niitä varten, jotka haluavat luoda uuden vapaiden ihmisten maailman.

Vapaus ei ole niitä varten, jotka haluavat ymmärtää ja muuttaa maailmaa, vaan niitä varten, jotka ovat avoinna elämälle ja mahdolliselle ja antavat elämän itsensä päättää.

Vapaus ei ole niitä varten, jotka haluavat, vaan niitä varten, jotka tahtovat ja ovat valintansa tehneet.

Olen, siis tiedän

Olen, siis tiedän, ja siksi luon uuden maailman.

Ole oma aito itsesi ja elä täyttää elämää.

Ole avoin mahdolliselle ja anna sen tapahtua.

Löydä aito itsesi, tule vapaaksi ja luo uusi maailma.

Löydä oman elämäsi kipinä ja palo.

Löydä elämän salaisuus ja paljasta todellinen itsesi.

Älä etsi, vaan löydä – siinä on aidon elämän salaisuus.

Olet jo perillä – lopeta etsiminen ja ala löytää.

Kenen elämää elät – omaasi vai muiden?

Ole läsnä elämälle, niin se on läsnä sinulle.

Vapaudessa ei ole ja on

Vapaudessa ei ole haaveita, koska ei ole haaveilijaa.

Vapaudessa ei ole pelkoa, koska ei ole pelkääjää.

Vapaudessa ei ole surua, koska ei ole surijaa.

Vapaudessa ei ole kärsimystä, koska ei ole kärsijää.

Vapaudessa ei ole järkeä, koska ei ole mieltä.

Vapaudessa ei ole mennyttä eikä tulevaa, on vain nyt.

Vapaudessa ei ole syytä eikä seurausta, koska ei ole aikaa.

Vapaudessa ei ole mitään omaa, koska kaikki on yhtä.

Vapaudessa ei ole menettämisen pelkoa, koska ei ole omaa.

Vapaudessa ei ole kuolemanpelkoa, koska ei ole itseä.

Vapaudessa on iloa, koska ilon syy on elämä itse.

Vapaudessa on rakkautta, koska me olemme se itse.

Vapaudessa on sisäinen rauha, koska taistelu on päättynyt.

Vapaudessa on kaikki aina hyvin, koska vapaudessa meillä on kaikki mitä me tarvitsemme.

Vapaus on vapautta olla

Vapaus mielestä, on vastuuta elämästä.

Vapaus kivusta, on ilon ja rakkauden tuntemista.

Vapaus ajatuksista, on olennaisen tietämistä.

Vapaus tunteista, on elämää siinä mitä on.

Vapaus kehosta, on elämän aistimista suoraan ja täytenä.

Vapaus ajasta, on läsnäoloa tässä hetkessä.

Vapaus menneestä, on muistojen kunnioittamista.

Vapaus tulevasta, on unelmien elämistä todeksi tänään.

Vapaus kaikesta, on vapautta olla kaikki.

Vapaus on vapautta olla.

Vapaus on olla yhtä kaiken kanssa

Vapautta nähdä todellisuus sellaisena kuin se on.

Vapautta minästä ja sen illuusiosta.

Vapautta elää elämänvirran mukana todellisuudessa.

Vapautta olla avoin sille, mikä haluaa ilmentyä meissä.

Vapautta olla läsnä elämässä ja sen ihmeessä.

Vapautta kohdata kaikki, eikä välttää mitään.

Vapautta olla viaton, rehellinen ja rohkea sille mitä on.

Vapautta tulla yhteen ja luoda se, mikä haluaa tulla luoduksi.

Vapautta mielen luomista illuusioista.

Vapautta ajatusten ja tunteiden vaatimuksista.

Vapautta elämän hallinnasta ja siihen pyrkimisestä.

Vapautta omistamisen luomasta turvallisuuden tunteesta.

Vapautta menettämisen pelosta.

Vapautta elää ilman minua ja sen luomaa omaa.

Vapautta menneestä ja tulevan odotuksesta.

Vapautta sanoista ja käsitteistä.

Vapautta tulkinnoista ja merkityksistä.

Vapautta toiseudesta, sen houkutuksista ja pakosta.

Vapautta ajasta ja kuolemasta.

Vapautta kaikesta siitä, mikä ei ole pysyvää ja todellista.

Vapautta antaa asioiden ilmentää itseänsä oman luonteensa mukaisesti.

Vapautta valita aina oikein ja tehdä oikea teko.

Vapautta kohdata toinen ihminen sellaisena kuin hän on.

Vapautta ilmaista asiat siten kuin ne ovat.

Vapautta elää, rakastaa ja iloita.

Vapautta vapaudesta ja sen saavuttamisesta.

Vapaus on elämää elämän itsensä elämänä – me olemme elämä itse

Vapaus on vastuuta elämästä ja sen eteenpäin menemisestä – me olemme elämää eteenpäin vievä voima.

Vapaus on todellinen luontemme ja elämämme perusta – me olemme vapaus itse.

Vapaus on elämistä elämän oman tahdon mukaisesti – me olemme elämän oma tahto.

Vapaus on elämistä elämän oman luovuuden innoittamana – me olemme elämän luovuus.

Vapaus on olla avoin elämälle ja mahdolliselle – me olemme mahdollinen elämä.

Vapaus on olla läsnä sille mitä on juuri nyt – me olemme läsnäolo.

Vapaus on rakkautta kaikkea ja kaikkia kohtaan – me olemme rakkaus.

Vapaus on rauhaa ajattomassa ikuisuudessa ja elämän virrassa – me olemme rauha.

Vapaus on vapautta kaikesta omasta ja erillisestä – me olemme yksi.

Vapaus on elämän hyväksymistä itseämme suuremmaksi – me olemme kuitenkin kaikki.

Vapaus on nöyryyttä elämän mahdollisuudesta ja ylpeyttä sen kokemisesta – me olemme etuoikeutettuja.

Olemme vastuussa elämälle

Me olemme vastuussa elämälle, joka on meidät vapauttanut ja luovuudelle, joka meissä pulppuaa.

Vapaina mieleemme kahleista pystymme tämän vastuun myös kantamaan ja elämään vastuullisesti ja vapaina.

Vastuumme on elää elämämme vapaana ja vapautta ilmentäen – vapaus ja vastuu ovat erottamattomat.

Ilman vapautta ei ole vastuuta ja ilman vastuuta ei ole vapautta.

Me olemme vapaus ja vastuu.

Vastuu ilman vapautta ei ole todellista vastuuta

Vastuu ilman vapautta on mielensä kahleissa olevan pyrkimystä vapautua todellisesta vastuusta – se on näennäistä vastuuta.

Todellinen vastuu on mahdollista vain vapauden kautta – vain vapaat ihmiset pystyvät tekoihin, joilla on merkitystä ja vaikutusta.

Todellista vapautta ja vastuuta on se, että voit valita aina oikein.

Se, kuinka käyttäydyt paljastaa todellisen sisäisen totuutesi, ei se, mitä sanot totuudeksesi.

Vapauden harjoittamisesta

Vapauden harjoittaminen on elämämme elämistä vapaana ja luonnollisesti. Se ei ole mistään erillistä ja erillään – elämästä, vapaudesta tai sen ilmentämisestä.

Vapauden harjoittaminen on sitä, että olemme aina avoin mahdolliselle, läsnä elämälle. Luotamme elämän omaan ilmentymisen prosessiin sen kaikilla tasoilla.

Annamme elämän oman tahdon ja luovuuden avautua ja tulla näkyviin kauttamme. Olemme aina valppaita, emmekä koskaan pidä itsestään selvänä sitä, mitä olemmekin jo löytäneet.

Me kaikki olemme jo vapaita

Vapaus on vasta alku, sen eläminen todeksi on todellista vapautta.

Vapaus ilman tekoja on mielen ”suuri puhallus” – vapaudessa ei ole mitään ilman tekoja, vasta teot paljastavat vapauden.

Elämä on – mieli yrittää olla.

Vapaus on – mieli tahtoo vapautta.

Rakkaus on – mieli haluaa rakkautta.

Ilo on – mieli haluaa iloita.

Rauha on – mieli haluaa taistella.

Elämä on elämisessä, ei sen miettimisessä.

Vapaus on meissä, ei vapauden tahdossamme.

Rakkaus on rakastamisessa, ei sen saamisessa.

Ilo on elämässä, ei sen nauramisessa.

Rauha on hyväksymisessä, ei toisen voittamisessa.

Vapaudesta ja uudesta maailmasta

Huuto vapaudelle, oodi ilolle! Vapaudesta nousee uusi elämä, ihmisyyys ja maailma!

Vapaiden ihmisten maailma – unta vai todellinen mahdollisuus?

Totta vai tarua – vapaiden ihmisten maailma on mahdollinen?

Täyskäännös – vapaudesta nousee uusi ihmisyyys ja maailma!

Älä unta näe – herää todellisuuteen!

Ei ole vaihtoehtoa nykyisyydelle – mistä tiedät?

Joskus on kuitenkin herättävä – miksipä ei vaikka juuri nyt!

Oletko hereillä vai unessa – mistä tiedät?

Usko tai älä, mutta vapaus on totta!

Elä ja anna toistenkin elää!

Elämä on mahdollisen taidetta – oletko sinä?

Usko tai älä, mutta älä elämättä jätä!

Elämä varjossa on valon puutetta – ja päinvastoin!

Ei hullu ole se joka vapautta janoaa, vaan se, joka luulee toisen sen sinulle antavan!

Ole itsekäs ja tee epäitsekäs teko – vapauta muut itsekkyydestäsi!

Vapaana voit lentää kuin lintu – liittää minne ikinä haluatkaan!

Joka sanoo, ettei vapaus ole sinua varten, ei ole itse vapaa!

Kuka päättää elämästäsi – valitse vapaus ja päättä itse!

TAHTO JA ANTAUTUMINEN

Tahto on päätös vapaudesta – tahdon olla vapaa, enemmän kuin mitään muuta.

Antautuminen on tämän päätöksen toteuttaminen – olen vapaa kaikesta, en ole mitään ja kaikki.

Tahto on päätös, joka tehdään vain kerran – se on elämää määrittävä valinta, jota ei voi muuttaa.

Antautuminen on sitä, ettei ole enää yhtään valintaa jäljellä – mielen minä on kaikki valintansa tehnyt.

Tahto ja antautuminen

Tahto on valmiutta luopua kaikesta omasta elämän vuoksi.

Antautuminen on sitä, että oma tahto vaihdetaan elämän tahtoon, josta tulee uusi tahto, joka on kaikelle elämälle yhteinen.

Tahto on päätös kuolemanpelon kohtaamisesta ja sen läpi kokemisesta loppuun asti.

Antautuminen on luottamusta elämään itseensä ja sen varaan heittäytymistä.

Tahto on päätös luopua kärsimyksestä, antautuminen on kärsimyksen loppu.

Antautuminen on lahja

Tahto on lupaus vapaudesta, antautuminen sen lunastus.

Tahto on elämän kutsu vapauteen, antautuminen siihen vastaaminen.

Tahto on omissa käsissäni, antautuminen on elämän käsissä.

Tahto on valinta, antautuminen on lahja.

Kun tahto olla vapaa ja antautuminen kohtaavat, ovat yhtä, niin olemme vapaita.

Yli mielen vapauteen

Tahto on päätös mielen minän paljastamisesta. Antautuminen sen näkemistä mielen luomana illuusiona.

Tahto ylittää mielen mahdollisuudet, se on enemmän kuin mieli voi ymmärtää. Antautuminen vie yli mielen ja näyttää vapauden mahdollisuudet.

Tahto vapautua on sen tunnustamista, että muuten elämä ei ole aitoa, täyttää elämää.

Tahto on elämän tunnustamista itseämme suuremmaksi, antautuminen sen elämistä todeksi.

Kuka, miksi ja miten

Kuka tahtoo?

Todellinen itsemme haluaa tulla tietoiseksi itsestään – antautumisessa tulemme tietoiseksi itsestämme.

Miksi tahdomme vapautta?

Koska tiedämme, että se on syntymälahjamme.

Mitä tahto vapautua edellyttää?

Se edellyttää päätöksen antautua vapaudelle.

Tahdon – antaudun

Tahdon elää – antaudun vapaudelle.

Tahdon olla vapaa – antaudun elämän tahdolle.

Tahdon rauhaa – antaudun hiljaisuudelle.

Tahdon rakastaa – antaudun ykseydelle.

Tahdon iloita – antaudun elämälle.

Tahto on sitä, ettei tahdo enää mitään muuta kuin vapautta.

Antautuminen on luopumista kaikesta omasta.

Antautuminen on sen hyväksymistä, ettei voi antautua.

Oivallus, joka muuttaa kaiken

Meidän tulee ymmärtää, että todellinen itsemme on valmis ja kykenevä ottamaan elämämme hallintaansa egon vallan päättyessä.

Me emme joudu tuuliajolle, vaan päinvastoin saamme elämämme kiinnitettyä elämään ja sitä ylläpitävään ja uutta luovaan energiaan ja tietoisuuteen.

Muuta itsesi ja muutat maailman

Muutos ilman konfliktia on näennäinen – muutoksessa vanha kuolee ja uusi syntyy.

Muutos on uuden todellisuuden luomista – uusi todellisuus syntyy vain murroksen kautta.

Muutos tapahtuu, kun on sen aika – kun ei ole enää vaihtoehtoja.

Mitä tarvitsemme?

Ehdotonta sitoumusta

Meidän tulee tahtoa uutta enemmän kuin mitään muuta elämässämme. Vain ehdoton sitoumus uuden löytämiseen, vie meidät toiselle puolelle.

Täydellistä luopumista

Meidän tulee luopua nykyisestä omasta elämästämme kokonaisuudessaan. Antautua ja hyväksyä se, että täydellinen luopuminen on muutoksen edellytys.

Sisäistä muutosta

Meidän tulee hyväksyä se, että murros uuteen tietoisuuteen muuttaa meidät täydellisesti sisältä käsin ja sisäisesti.

Ulkoinen elämämme muuttuu uuden tietoisuutemme kautta luonnollisesti. Siitä ei kannata kantaa huolta.

Luottamusta ja rohkeutta

Meillä tulee olla luottamusta ja rohkeutta uskoa siihen, että uusi tietoisempi ja vapaampi elämä on parempi kuin nykyisemme, vaikkakin hyvin erilainen.

Emme voi sitä tietää ennen kuin olemme kokeneet suuren murroksen uuteen tietoisuuteen.

Siinä ei ole mitään henkilökohtaista

Meidän tulee ymmärtää, ettei uudessa tietoisuudessa ole mitään henkilökohtaista, vaan se on yhteistä kaikille murroksen kautta sen saavuttaneille.

Meidän tulee luottaa uuteen tietoisuuteen.

Kärsivällisyyttä ja valmiutta

Meidän tulee luopua nykyisen elämämme mukavuusalueesta ja oltava valmiita muutoksen vaatimaan kaaoksen aikaan ja murroksen yllätyksellisyyteen ja vahvuuteen.

Emme kuitenkaan voi siihen valmistautua.

Irti pääsemistä ripustautumisesta

Meidän tulee ymmärtää, että olemme kiinnittäneet identiteettimme toiseuteen ja päästävä tästä ripustautumisesta irti.

Päästävä tilaan, jossa olemme vapaita vanhasta, mutta emme vielä ole löytäneet uutta tietoisuutta siten, että sen ymmärtäisimme.

Mielemme ei voi ymmärtää

Meidän tulee hyväksyä, että uusi tietoisuus on mielemme tavoittamattomissa, mutta ei vapaan ja tietoisien itsemme tavoittamattomissa.

TIETOISEN ELÄMÄN OPASTUSTA

Älä yritä elää hyvin, vaan elä hyvin.

Hyvä elämä ei ole jotakin, jonka voit saavuttaa. Hyvä elämä on aina tässä ja nyt.

Hyvä elämä on vapaaehtoista vaatimattomuutta, mielekästä tekemistä ja henkistä rikkautta. Se on aitoa elämää.

Lopeta hyvän elämän ja elämän tarkoituksen etsiminen ja löydät sen, mitä olet etsimässä.

Elämän merkitys on elämässä itsessään

Oman elämämme merkityksen ja tarkoituksen olemattomuuden oivallus, on oivaltaa elämän merkitys ja tarkoitus elämästä itsestään.

Löydämme elämämme merkityksen ja tarkoituksen tästä ymmärryksestä ja yhteydestämme elämään ja evoluutioon.

Me olemme elämämme merkitys ja tarkoitus itse. Merkitys ja tarkoitus löytyvät elämästä itsestään, ei mielen luomista tulkinnoista ja merkityksistä.

Elämä ennen tulkintaa ja merkityksiä, on elämää puhtaimmillaan, raakana – sellaisena kuin se on ennen ilmentymistään muodon maailmassa.

Se on elämää raakana ja suoraan koettuna – nautittuna suoraan alkulähteestä – sellaisena kuin elämä on ja elämä haluaa elämää elää - elämää puhtaimmillaan ja paljaimmillaan.

Vapaus on läsnä olevaa, luonnollista ja tietoista elämää – elämää siten kuin elämä itse sitä elää.

Vapaus on elämää tässä ja nyt, luonnon omassa rytmissä ja jatkuvasti siitä tietoisena ollen.

Hetkessä eläminen

Tietoinen läsnäolo hävittää menneen ja tulevan, elämän pelot ja pilvilinnat – se palauttaa sinut tähän hetkeen.

Kun elät hetkessä, et ole tulossa mistään, etkä menossa mihinkään.

Hetkessä eläminen tuhoaa ehdollistuneen mielen ja pakonomaisen ajattelun, se luo ajattomuuden ja aidon todellisuuden.

Hetkessä olet oma aito itsesi ilman toiseuden kahleita ja erillisyyden luomaa tuskaa. Hetkessä olet yhtä elämän kanssa.

Hetkessä eläminen on osallisuutta elämän virtaan ja voimaan, se on ykseyttä elämän tietoisuuteen ja lähteeseen.

Hetkessä eläminen on osallisuutta elämän luoneeseen tietoisuuteen tietäen, että tietoisuutemme on osa tätä ajatonta tietoisuutta.

Todellisuuden näkeminen

Todellisuutta ei ole olemassa ennen kuin se luodaan. Todellisuus syntyy tietoisuuden kautta.

Aidon todellisuuden voi vain tuntea, sitä ei voi tietää ajattelun avulla. Kun tunnet todeksi sen, mitä ei voi nähdä tai ymmärtää, kohtaat todellisuuden.

Todellisuus on jotakin mikä eletään todeksi tässä ja nyt. Tulevaisuus ei synny haaveilemalla eikä mennyt muuksi muutu.

Tietäminen ajattelun tuolla puolen

Tietoinen ajattelu on ajattelemista todellisen itsemme ohjauksessa, pakonomaisen ajattelun tuolla puolen.

Tietoinen ajattelu on ajattelemista ilman ajattelua – ajattelua ilman egoa.

Intuition avulla voit tietää myös sen, mitä ei voi tietää.

Tietoinen ajattelu on hiljentymisen avulla saavutettavan valppaan tietoisuuden hyödyntämistä ajatusten luomisessa ja niiden merkityksiä ja vaikutuksia pohtiessa.

Tietoinen ajattelu on meditatiivista mietiskelyä.

Luovuuden herääminen

Kun annat vanhan mennä, voi uusi tulla. Uutta ei voi pakottaa esiin.

Luovuus ei synny pakottamalla, mutta sille voi antaa mahdollisuuden tulla esiin. Älä ole luovuutesi tiellä, anna sen tulla ja palvella sinua.

Luovuus on elämää ylläpitävän energian ja elinvoiman hyödyntämistä. Se on uuden todellisuuden luomista yhdessä elämän kanssa – yhdessä uutta luoden.

Luovuus on jo sinussa, sinun tulee vain raivata sille tie vapaaksi.

Elä elämääsi, niin kuin se olisi jo totta

Usko, että päätös on jo tehty, niin se on totta.

Tiedä, että asiat joko ovat tai eivät ole, vapaudessa ei ole keskeneräisiä asioita.

Kohtaa toinen kuin kohtaisit hänet aina ensimmäistä kertaa. Kohtele toista hänen mahdollisuutensa mukaan, ei sen, mitä hän on nyt. Kunnioita kaikkea elämää, niin kuin kunnioitat omaasi.

Kuule mitä sanotaan, ei sitä, mitä haluat kuulla.

Näe se mitä on, ei sitä, mitä haluat nähdä.

Ymmärrä, että ei ole eilistä eikä huomista, on vain nyt.

Elämä ilmentää itseään vapaasti – me voimme vain vastustaa sitä.

Ei elämää tarvitse erikseen elää, sen se tekee ihan luonnostaan.

Luonnollista ennen ja jälkeen

On yhtä luonnollista tuntea olevansa erillinen kuin olla yhtä.

On yhtä luonnollista tuntea olevansa erityinen kuin ei mitään.

On yhtä luonnollista tuntea olevansa mieleensä ehdollistunut kuin olla vapaa.

Mutta se on hassua, kun tuntee olevansa vuorotellen erillinen ja yhtä, erityinen ja ei mitään, mieleensä ehdollistunut ja vapaa. Silloin ei tiedä kumpi on minä ja kumpi valhetta, ei tiedä Kuka minä olen.

Silloin on valinnan paikka ja on tehtävä päätös. Ja ainoa päätös, jonka voi tehdä, on olla vapaa.

Valintaa ei ole sen suhteen, onko erillinen, erityinen tai mieleensä ehdollistunut – mieli huolehtii siitä, että niin on.

Nähdä, olla, elää ja toimia toisin

Nähdä toisin – näe avoimesti

Avoin näkeminen tarkoittaa todellisuuden havainnointia suoraan ilman erillistä minää.

Näemme todellisuuden sellaisena kuin se on, ilman ajatustemme ja tunteidemme tästä todellisuudesta käsitteiden avulla luotua tulkintaa.

Olla toisin – ole vapaa

Vapaus, eli kaikesta vapaa tietoisuus meissä, on muuttumaton ja pysyvä elämämme perusta. Se on todellinen itseytemme ja pysyvä sisäinen rauhamme. Se vastaa kysymykseen Kuka minä olen.

Sisäisestä rauhasta kumpuaa aidon elämän kokemisemme rakkautena, kauneutena, myötätuntona, ilona, luovuutena.

Näin tyhjyydestä tulee täyteys ja elämästämme todellista ja täyttä elämää.

Elää toisin – elä kestävästi

Luodaksemme uuden elämän perustan ja elämän, joka loisi edellytykset maapallon elonkehän, ihmisen ja luonnon pelastamiselle, tulee meidän sopeuttaa elämämme kestävä ja vastuullisen elämän moraalisiin ja ekologisiin reunaehtoihin meille itsellemme mielekkäällä tavalla.

Toimia toisin – toimi tietoisesti

Tehdään maapallostamme yhteinen kotimme – kotimme, jossa elämme ilman mielemme luomia rajoja ja vastakohtia. Kotimme, jossa elämme vapaina todellista ja aitoa ihmisyyttä ilmentäen ja kunnioittaen.

Luodaan yhteistä näkemystä maapallosta ja sen elämästä yhteisenä elämämme perustana ja koetaan ikiaikainen yhteenkuuluvuutemme maapallon, evoluution ja elämän kanssa.

Me olemme yhtä kaiken elämän kanssa ja tämä yhteytemme poistaa mielen luoman erillisyyden ja siitä syntyneen kärsimyksemme.

Me olemme jo vapaita, mutta mieleemme on kahlinnut meidät erillisyyteen.

HERKKYYS ELÄMÄLLE

Kun uskon mysteerit ja tieteen ihmeet avautuvat selkeinä ja ymmärrettävinä tietoisuudessamme, antaa se meille tunteen ja kokemuksen, joka poistaa epäilyksen ja tietämättömyyden tuskan elämästäme.

Maailma ja sen ihmeet näyttäytyvät ymmärrettävinä ja maailma avautuu avoinna ja mahdollisena eteemme.

Tunnet olevasi yhtä elämän kanssa ja erillisyyden tuska häviää.

Olet ensimmäistä kertaa ehyt ja täysi ihminen.

Rakkauden voima - elämämme voima

Kuinka voisin rakastaa yhtä, kun rakastan kaikkea?

Kuinka voisin löytää rakkauden kahden ihmisen välillä, kun löydän rakkauden elämän omasta luomisvoimasta ja kaikkeuden iättömästä ajattomuudesta?

Kuinka voisin rakastaa, niin kuin ihminen rakastaa, kun olen rakkaus ja elämä itse? Onko minun valittava, onko minun luovuttava toisesta, saadakseni toisen? Emmekö me olekaan yhtä ja samaa elämää ja rakkautta?

Miksi epäilen, enkö muka tiedä?

Olen, siis tiedän – me olemme yhtä. Monesta tulee yksi ja yhdestä monta.

Ihmisen rakkaudesta tulee elämän rakkautta ja elämän rakkaudesta ihmisen rakkautta. Siinä on rakkauden voima, joka ei epäilystä ansaitse.

Rakkauden voima on meidän voimamme – elämämme voima.

Kokonaisvaltaista ja täyttä elämää

Ei elämä ole kokonaisvaltaista ja täyttä elämää, jos se on osista kokoon koottu. Elämä on kokonaisvaltaista silloin, kun on itse kokonainen.

Elämä meissä on kokonainen ja luo kokonaisvaltaisen ja täyden elämän. Elämän mistä ei mitään puutu ja mihin ei mitään tarvitse lisätä.

Välitön kokemuksemme tästä kokonaisuudesta, elämästä kasvaa ja syvenee – se on tietoisuuden evoluutiota.

Elämä on ja annetaan sen olla.

Älä kysy vaan kuuntele vastauksia

Miksi en ole tyytyväinen, miksi kärsin? Kuka minä olen, mistä ”minä” muodostuu? Mistä todellisuuteni muodostuu, voinko muuttaa sitä? Kuka päättää elämästäni, voinko hallita elämäni? Mikä on elämäni tarkoitus ja merkitys, ovatko kaipaus ja epäily aavistus niistä? Miten löydän todellisen itseni ja luonteeni, kuka minä olen?

Älä kysy, mitä sinä haluat elämältä, vaan kysy, mitä elämä tahtoo sinulta. Ole avoin mahdolliselle ja läsnä elämälle, niin tiedät sen.

Kun elämäntahdosta ja luovuudesta tulee sinun todellinen luonteesi, niin silloin elät elämää, siten kuin elämä itse sitä haluaa elää.

Luota elämään, sillä elämällä on miljardien vuosien kokemus elämästä – se tietää mitä se tekee. Älä kuitenkaan unohtaa, että elämä tarvitsee sinua ”silmikseen ja korvikseen” tullakseen tietoiseksi itsestään.

Vapaana elämänvirrassa myös sinä tiedät.

Älä kysy, vaan anna elämän vastata sinulle – kuuntele elämää, niin kuulet sen.

Kysymykset luovat ”sinut” – vastaukset vapauttavat sinut ”sinusta”.

Luovu odotuksista ja ala elää

Odotukset ovat mielen polttoainetta. Polttoainetta, joka pitää sen liikkeessä ja aina tyytymättömänä – aina jossakin muualla kuin tässä hetkessä mikä on.

Odotukset vievät meidät pois läsnäolosta, pois hetkestä, jossa ei ole odotuksia, pois hetkestä, jossa odottaminen on päättynyt.

Odotukset syntyvät tarinasta, joka on jäänyt kesken, joka ei ole valmistunut – odotukset syntyvät tarinasta, jonka haluamme valmiiksi.

Kun odotamme, olemme kiinni siinä mitä joskus oli ja siinä, miten joskus tulisi olla, olemme kiinni menneessä ja tulevassa tarinassa.

Emme ole tyytyväisiä siihen tarinaan, jonka itse olemme luoneet tai on meille luotu. Siksi haluamme luoda oman uuden paremman tarinan.

Kun odotukset häviävät ja odottaminen päättyy, olet sitä mitä olet, juuri nyt. Olet läsnä elämässä ja avoin sille, mitä

se haluaa meille näyttää, juuri nyt. Olet irti ja vapaa elämään elämää ilman odotusten ja niiden täyttymisen odottamisen luomaa tarinaa – olet vapaa elämään.

Tarina ja sen lupaaman täyttymyksen odotus ovat mielen olemus, sitä liikkeessä pitävä voima. Tarinasta ja odottamisesta luopuminen avaavat sinulle tien elämään, jossa tarina on aina valmis ja odottaminen on turhaa.

Elämää, joka ei ole tunteiden tulkitsemaa ja ajatusten selostamaa, vaan elämää, joka on todellisuudessa kiinni, täysillä, juuri nyt.

Älä odota, niin elämä täyttää kaikki sinun odotuksesi ja tarinasi on aina valmis. Odota ja olet aina kiinni ja jossain muualla kuin todellisuudessa, läsnäolossa, siinä mitä on, juuri nyt.

Luovu odotuksista ja ala elää.

Elämä alkaa kuolemasta

Elämä alkaa kuolemasta – ei suinkaan pääty siihen.

Elää ja kuolla tai kuolla ja elää – siinä on todellinen valintamme.

Kuolemassa erillisyytemme kohtaa lopullisen tuomion ja vapauttaa meidät kaikesta mitä on ollut tai ei ole ollut.

Kuolemassa kuolemme itsellemme, mielemme luomalle minäkuvallemme ja synnymme todelliselle elämälle,

todelliselle itseydellemme, jossa kuolema on enää vain mielen luoma viimeinen käsite ja sekin tyhjäksi todettu.

Mieli tietää olevansa kuolevainen ja siksi pelkää kuolemaa.

Uuden elämän vapaudesta löytänyt, ei voisi olla vähempää kiinnostunut kuolemasta.

Vapaa on elämässä kiinni ja lujasti.

Vapaa on elämä itse.

Eläköön elämä.

Mahdoton on mahdollista

Olla avoin mahdolliselle ja läsnä elämälle, on mielelle mahdotonta ja kuolema.

Elää tässä ja nyt yhtä todellisuutta, on mielelle sitten kun ja kuolema.

Ei mieli ymmärtää voi, vain vapaa tietää voi – on mahdoton mahdollista, kuolemasta alkaa elämä, elämä, joka on tässä ja nyt, yhtä ja totta.

Elämä ilman minää

Absoluuttinen yksi todellisuus ilman minää luo pysyvän perustan elämällemme, joka ei tarvitse mitään, jotta kaikki on aina hyvin.

Mutta samanaikaisesti me voimme elää täysillä myös muodon maailmassa ja ilmentää luomisvoimaamme sen korkeimmalla eli tietoisuuden tasolla, siten kuin se haluaa meissä itseään ilmentää tai olla ilmentämättä.

Olemalla avoin, elämä päättää tämän valinnan puolestamme.

Kaipaus ja minä

Tietoisuus, joka on syntymälahjamme ja on meissä, haluaa tulla yhdeksi todellisuuden kanssa, tulla täydellisesti tietoiseksi todellisuudesta, tulla yhdeksi todellisuuden kanssa, jonka se itse on luonut.

Ja koska tämä tietoisuus on meissä, me olemme tämä tietoisuus, niin meissä herää kaipaus tähän samaan ykseyteen ja tämä kaipaus puolestaan luo tunteen minästä, joka siis kaipaa todellisuuden ja tietoisuuden ykseyteen.

Kun näin tapahtuu, niin todellisuus ja tietoisuus meissä sulautuvat yhteen – tulevat yhdeksi.

On sama kutsummeko tätä uutta ”yhtä” tietoisuudeksi, todellisuudeksi, vapaudeksi, todelliseksi itseksemme, jumaluudeksi tai ykseydeksi. Olennaista on se, että se minä, joka tarkkaili tietoisuuden kentässä olevaa todellisuutta, jossa kaikki on ja tapahtuu, on hävinnyt.

Silloin kaikki on yhtä lailla sisäistä ja ulkoista – rajaa ei enää ole.

Absoluuttisen ja suhteellisen todellisuuden dualismi on päättynyt, joten tarkkailevaa tietoisuuttakaan ei enää tarvita.

Ja kun löydämme itsemme sulautuneena yhteen todellisuuteen, niin tämä ykseys hävittää vapauden ja minän, jotka ovat olleet tarkkailevan tietoisuuden vaiheemme todellisuutta sekä kaipauksen, joka on saanut täyttymyksensä.

Emme siis lopulta voi koskaan löytää kaipaamaamme todellista itseämme tai vapautta, mutta voimme tulla yhdeksi todellisuuden kanssa, joka on kaikki se mitä on.

Lopulta ehkä tämä yksi todellisuuskin osoittautuu vain harhaksi ja löydämme itsemme kaiken olevaisuuden synnyttävästä potentiaalista, joka on kaiken muodon, fyysisen ja mielen maailman tuolla puolen.

Tätä odotellessamme, nauttikaamme siitä mitä on nyt.

Elämä on aina läsnä, me olemme poissa

Elämä on yksinkertaista, me teemme siitä monimutkaista!

Elämä on tässä ja nyt, me aina jossain muualla!

Kun mieli hiljenee, niin elämä alkaa!

Kun sinä häviät, elämä ilmestyy!

Minä on se mitä emme ole vielä kohdanneet – elämä on se mitä on.

Elämä on mahdollisen taidetta, me olemme elämä itse.

Anna elämälle pikkusormi, niin se vie koko minän.

Kun sinä vaikenet, niin elämä puhuu sinulle – kuuntele siis!

Jos annat elämälle mahdollisuuden, se käyttää sen varmasti!

Kun minän kuoret putoavat, niin elämä jää jäljelle!

Kun elämä puhuu, me vaikenemme!

Elämä on aina tässä, me yritämme olla – ja epäonnistumme!

Elämä on, annetaan sen olla!

Uusi aika ja elämä

Uusi aika on tietoisuutta – se kertoo kuka minä olen ja mikä on totta.

Uusi aika on todellisuutta – se kertoo, miten näemme sen, mitä on ja mikä tätä estää.

Uusi aika on elämää – se on yhteyttä elämän virtaan ja elämään siinä mitä on ja tapahtuu.

Uusi aika on ratkaisu – se kertoo, kuinka voimme pelastaa itsemme eloonjäämistaistelulta.

Uusi aika on uusi maailma – se on tapa olla yhdessä ja yhtä muiden kanssa.

Uusi aika on uusi kertomus – se aloittaa uuden aikakauden ihmiskunnan historiassa ja kertoo minkälainen se voisi olla.

Uusi aika on elämää ilman ajatusta erillisyydestä ja toiseudesta – elämää sellaisenaan todellisuudessa.

Uusi aika on elämää ilman luotua omakuvaa – elämää siinä mitä on ilman kuvia.

Uusi aika on luottamusta elämään – siihen, että kaikki on aina hyvin.

Uusi aika on rohkeutta olla ja elää sellaisenaan – elää niin kuin on.

Uusi aika on kärpänen katossa, tuoksu tuulen ja mullan, maku makean mansikan – iloa sen kokemisesta ja jakamisesta.

TEESEJÄ TODELLISUUDESTA

Kun tyhyydestä tulee täyteys – kun mielen tyhyydestä tulee elämän täyteys.

Tyhjyys on valmistautumista täyteyteen ja täyteen elämään.

Me olemme yhtä ja yksi

Me olemme yhtä ja yksi – suhteellisen todellisuuden ”monesta ja toisesta” tulee absoluuttisen todellisuuden ”ykseys ja yksi” todellisuus.

Monesta tulee yksi ja yhdestä monta – kun erillisistä ja erityisistä henkilökohtaisista identiteeteistä tulee yksi aidon minän identiteetti ja uuden todellisuuden luoja kunkin henkilön oman kehomielihenki -kokonaisuuden kautta ilmaistuna.

Mieli ei osaa erottaa totuutta valheesta – mieli on suhteellinen, sillä on aina ”toinen” ja siksi aina suhde ja mielipide. Mielen totuus on aina mielipide, ei valhe tai totuus.

Kun ei tiedä mitään

Kun ei tiedä mitään, tietää kaiken – mielen tiedon tyhjiys paljastaa todellisen, absoluuttisen tiedon potentiaalin, joka on kaiken tiedon lähde. Kun löydämme tämän absoluuttisen tiedon lähteen ja tulemme siksi, niin tiedämme siis kaiken tiedon potentiaalin.

Olen, siis tiedän – ennen ”Ajattelen, siis olen”. Nyt sanomme ”Olen, siis tiedän”. Kun löydämme aidon läsnäolon ja olemisemme perustan ”Olen” aidon minän tietoisuudessa, meistä tulee absoluuttisen tiedon lähde ”tiedän”.

Kun luovut kaikesta, saat kaiken

Kun luovut kaikesta, saat kaiken – mielen luomasta valheellisesta, erityisestä ja erillisestä minäkuvasta, joka on kaikki mitä tiedämme, luopuminen vapauttaa meidät läsnäoloon, jossa on jo kaikki tarpeellinen ja kaikki mitä ikinä tulemme tarvitsemaan.

Vapaus on – vapaus ei ole jotakin mitä voimme saavuttaa, vaan jotakin mitä me olemme, vapaus ja me olemme yhtä.

On vain yksi

Ei ole valintaa, kun on vain yksi – kahdesta voi valita, mutta yksi on. Valinta on suhteellisen todellisuuden harhaa, vapaus on sitä, kun voi aina valita oikein eli on se yksi.

Aito minä on yksi, jolla on kaksi olemusta – ”oleminen ja tuleminen” ovat yhtä ja samaa tietoisuutta, jotka suhteellisen todellisuuden näkökulmasta ilmenevät kahtena eri olemuksena.

Me olemme aito minä, joka on aina ja yhtä aikaa ”oleminen ja tuleminen”.

Me luomme oman todellisuutemme

Me luomme oman todellisuutemme – todellisuutemme on aina subjektiivinen ja oman tietoisuutemme luomus

absoluuttisesta luonteestaan huolimatta, me avaamme todellisuutta tullessamme tietoisemmaksi.

Kun muutat itsesi, muutat maailman – vain vapaat ihmiset pystyvät tekoihin, joilla on vaikutusta ja merkitystä, vapaus luo vastuun luoda uusi parempi huominen.

Tietää se, mitä ei voi tietää

Et voi tuntea sitä, mutta voit aistia sen.

Et voi ymmärtää sitä, mutta voit tietää sen.

Et voi pakottaa sitä, mutta voit vapauttaa sen.

Et voi omistaa sitä, mutta sinulla voi olla se.

Et voi ansaita sitä, mutta voit saada sen.

Et voi etsiä sitä, mutta voit löytää sen.

Et voi opettaa sitä, mutta voit oppia sen.

Sinun ei tarvitse tehdä mitään; sinun täytyy antaa kaiken olla niin kuin on. Sinun ei tarvitse saavuttaa mitään; sinun täytyy päästää irti kaikesta.

Sinun ei tarvitse mennä minnekään; sinun täytyy antaa kaiken tulla luoksesi. Sinun ei tarvitse muuttaa mitään; sinun täytyy olla se.

Sinun ei tarvitse menettää itseäsi; sinun täytyy löytää todellinen itsesi.

Saman aikaan on sinä ja kaikki muu.

Samassa paikassa on kaikki ja ei mitään.

Samassa tilassa on täyteys ja tyhjyys.

Kun löydämme hiljaisuuden

Kun löydämme hiljaisuuden, me löydämme tien täyteen elämään. Ilman hiljaisuutta, emme näe elämää kokonaisuudessaan. Ilman hiljaisuutta, elämällämme ei ole pysyvää perustaa - vain jatkuvasti muuttuvaa elämän kohinaa.

Hiljaisuus sisällämme luo tilan, josta käsin voimme elää täyttää elämää, emmekä eksy elämän kohinaan. Hiljaisuudessa näemme todellisuuden sellaisena kuin se on, eikä meidän tarvitse elää elämäämme uskomustemme rajoittamina ja kahlehtimina.

Voimme elää elämäämme täytenä koko sen laajuudessaan ja rikkaudessaan.

Vain hiljaisuus on totta

Me pelkäämme hiljaisuutta, koska se paljastaa sen mitä pelkäämme.

Hiljaisuus on kuin pimeä – pelkäämme että tulee mörköjä vastaan.

Hiljaisuus paljastaa todellisuuden – sen mitä on ja tapahtuu
– se hävittää todellisuuden kuvat.

Hiljaisuus on sitä, että kuulemme ja näemme maailman,
emme itseämme.

Hiljaisuus on tie todellisuuteen ja elävään elämään.

Hiljaisuus on sitä, että me olemme hiljaa ja elämä puhuu.

Hiljaisuus on sitä, että me emme ole itse paikalla.

Vain hiljaisuus on totta.

Hiljaisuus on.

Hiljaisuus.

MENTORIN METODIT

Älä anna nälkäiselle kalaa, koska syötyään sen, hän pyytää sinulta uutta kalaa, eikä jätä sinua rauhaan.

Vaan anna hänelle onkivapa, siima, koho ja koukku, näytä hänelle mistä hän löytää matoja ja opeta hänet onkimaan.

Näin hän ei ole enää koskaan nälkäinen ja sinä pääset rauhassa onkimaan.

Mentorin paradoksi

Sinun tulee olla oppijalle kuin hänen paras ystävänsä, jotta saavutat hänen luottamuksensa ja kunnioituksensa.

Sillä tulee hetki, jolloin joudut kohtelemaan häntä kuin pahinta vihollistasi, kun hän vastustaa sitä muutosta, joka hänen on itse kohdattava ja kuljettava läpi.

Sinulla tulee olla hänen luottamuksensa ja kunnioituksensa, jotta hän uskaltaa luottaa sinuun ja neuvoihisi myös muutoksen hetkellä.

Anna hänelle valo kulkea oma tiensä

Sytytä hänelle kynttilä muutosten tuuliin, jotta hän näkee kulkea. Pidä liekki palamassa ja anna sen näyttää hänelle tie, jota kulkea.

Älä kulje tietä hänen puolestaan, sillä vain itse tiensä kulkemalla, hän löytää perille ja osaa arvostaa matkaansa perille päästyään.

Näytä hänelle ensimmäinen majakka muutosten myrskyisellä merellä ja anna sen ohjata hänen kulkuaan kohti seuraavaa majakkaa. Anna hänen kohdata myrskyinen muutoksen meri itse.

Anna hänen tulla omaksi valokseen, jotta hänen ei tarvitse enää kulkea sinun antamasi ja näyttämäsi valon ohjaamana.

Oppijan todellisuuden muutos on olennainen

Muista, että vain oppijan todellisuuden muutos avaa hänelle tien uuteen maailmaan. Sinun tai muiden ihmisten todellisuuden muutos ei häntä liikuta.

Auta häntä murtamaan hänen nykyisen todellisuutensa myytti, mutta anna hänen luoda itse oma uusi todellisuutensa. Sillä vain se minkä hän tuntee sydämessään omakseen ja itsessään todeksi, on hänelle totta.

Luota prosessiin.

Kohtele häntä aina kuin hän olisi jo perillä

Älä kohtele oppijaa sellaisena kuin hän nyt on, vaan sellaisena kuin mitä hänen on mahdollista olla.

Sinä tiedät itsestäsi, että todellisena itsenäsi olemisen ja muutoksen mahdollisuus ei ole nähtävissä tien alussa, vaan vasta matkan varrella aina uusia etappeja saavutettuaamme.

Älä ole hänen tiensä esteenä, vaikka hän kulkisi pidemmälle kuin sinä itse.

Sinä olet itse aina myös oppija.

LOPUKSI

*Miksi uuden ajan itsestä vapaassa tietoisuudessa eläminen
tuntuu siltä, että on aina ollut siinä missä on ja tehnyt sitä
mitä juuri tekee?*

Miksi uudessa ajassa kaikki on aina hyvin?

Kun se miksi itseämme luulemme muuttuu jatkuvasti muuttuvasta pysyvään tietoisuuteen, muuttumattomaan, niin silloin olemme aina "liikkeessä paikallaan" eli olemme pysyvä paikallaan oleva tietoisuus, joka on tietoinen kaikesta muuttuvasta eli "maisema tulee vastaan".

Tuo tuntemuksemme kertoo siitä, että emme ole enää sitoneet omakuvaamme, kuvitelmaamme erillisestä itsestämme, mihinkään muuttuvaan, vaan olemme aina paikallaan oleva pysyvä tietoisuus, ja tämä hävittää myös kuvitelman erillisestä itsestä.

Sillä ei tietoisuuden näkökulmasta ole väliä, mistä muuttuvasta, tekemisestä tai tilasta on tietoinen. Ne kaikki ovat tämän pysyvän tietoisuuden sisältöä.

Tämä myös hävittää kokemuksen erillisestä tarkkailijasta, koska ei ole enää mitään syytä olla kiinnostunut mistään erityisestä, muuttuvasta, koska tietoisuus, joka me olemme, on aina tietoinen siitä mitä on. Tarkkailijaa ei siis enää tarvita. Kun "huoneessa on valot, niin taskulamppua ei enää tarvita". Näemme sen mitä haluamme nähdä ilman erillistä huomiota – on jatkuva "huomioton huomio" kaikesta.

Toisin sanoen, kun kaikki on tässä, niin mitään ei puutu ja siksi kaikki on hyvin. Ja tästä "kaikki on hyvin" kumpuaa sitten tyytyväisyys ja onnellisuus elämään ja ilo ja

mielekkyyden tekemiseen. Tekemisestä ja olemisesta tulee yhtä ja samaa "tapahtumatonta tapahtumista".

Osittain tuohon tuntemukseen "kaikki on tässä" vaikuttaa myös se, että kun elää siinä mitä on eli todellisuudessa, niin silloin ajatukset ja niistä syntyvät tunteet ovat vähäisempiä ja yleensä liittyvät vain juuri läsnäolevaan tilanteeseen, ei menneeseen, tulevaan tai muuhun kuvitteluun, jota ajatukset yleensä ovat. Näin ollen ajatuksetkaan eivät vie pois siitä mitä on ja tämä tunne "kaikki on tässä" vahvistuu mitä täydemmin elää vain todellisuudessa.

Kun elää todellisuudessa, niin silloin "aktiivinen muisti" eli asiat, jotka ovat tietoisena, monesti kattaa vain muutaman tunnin taaksepäin ja eteenpäin – huomio on lähes täysin siis siinä mitä on. Mutta ei tämä muistia eli ajatuksin luotuja muistikuvia esim. menneestä mihinkään hävitä. Niitä pitää vaan tuoda tietoisuuteen ja ajatella, jos on tarvetta.

Ja kun kaikki on hyvin, niin huomio kiinnittyy todellisuuteen ja aikamme ongelmien ratkaisun etsimiseen eikä itseen ja omiin huoliin ja murheisiin, joita ei enää ole.

Todellinen meditaatio

Ohje: Pysähdy, ole poissa, elämä tapahtuu

Todellinen meditaatio on sitä, että olemme ja elämme siinä mitä on, milloin ja missä vaan. Se on sitä, että emme ole tulossa mistään, emmekä ole menossa mihinkään, aika on pysähtynyt ja me olemme pysähtyneet.

Todellinen meditaatio on sitä, että olemme vain tietoisia siitä mitä on ja tapahtuu, mutta me emme itse ole paikalla, vain tietoisuus on. Annamme kaiken olla ja tapahtua, emme osallistu siihen mitenkään, olemme vain läsnä.

Todellinen meditaatio ei ole tekemistä, sitä ei voi harjoittaa, sen voi vain antaa tapahtua. Se ei ole vetäytymistä pois elämästä hiljaisuuteen, vaan se on elämistä hiljaisuudessa.

Todellinen meditaatio on sitä, että olemme läsnä elämälle ja avoin mahdolliselle. Silloin elämä on läsnä meille ja mahdollinen tapahtuu. Se on elämistä tavalla, jolla elämä itse elää elämää.

Me olemme elämä ja todellinen meditaatio.

Monesti meditaatiolla ymmärretään sitä, että me sen avulla voisimme hiljentää päässämme pyörivän ajatusmyllyn ja täten rauhoittua ja saada mielenrauhan, ja että me teemme sen itse. Toki paikallaan oleminen rentouttaa meitä, mutta se ei ole todellisen meditaation tavoite. Se on, että emme tee mitään ja annamme kaiken olla kuten on. Olemme täysin välinpitämättömiä, mutta täysin tietoisia kaikesta mitä on ja tapahtuu. Huomioton huomio kuvaa tätä hyvin.

Ja näin kun olemme, niin se tapahtuu. Ajatukset vähenevät ja lopulta hiljenevät, hiljaisuus laskeutuu ja koemme sen mitä ei voi kokea. Me olemme kaikki ja ei-mitään. Oivallamme todellisen olemuksemme. Ja kun tämän

oivallamme, niin tämä hiljaisuus on elämän lähteenne
kaikessa mitä teemme.

TULENKANTAJAT

Tuli, joka palaa sisällämme, on meille kaikille yhteinen ja sama tietoisuuden tuli. Se on tuli, joka syttyy pienestä kipinästä ja roihuaa yhä kirkkaammin ja voimakkaammin.

Me olemme tietoisuuden tuli.

Me olemme Tulenkantajat.

Me olemme tuli

Tuli, joka polttaa vanhan ja luo uuden maailman.

Tuli, joka vapauttaa meidät mieleemme kahleista ja antaa uuden ja rikkaan elämän.

Tuli, joka lämmittää meitä, kun kylmä muutoksen vastatuuli puhalttaa meitä kohti.

Tuli, joka roihuaa sisällämme luomisen intohimoa ja vie meitä eteenpäin.

Tuli, joka karaisee meidät ja antaa voiman ja rohkeuden luoda uusi maailma.

Tuli, joka valaisee tiemme tulevaisuuteen ja antaa meille rauhan.

Me olemme tietoisuuden tuli.

Me olemme Tulenkantajat.

Tuli, joka polttaa vanhan ja luo uuden maailman

Maailman, joka on uutta luova ja eteenpäin katsova, ei menneisyytensä vanki.

Maailman, joka on läksynsä oppinut ja uuden toivon herättämä.

Maailman, joka on meille kaikille yhteinen ja ainoa kotimme.

Maailman, joka on pelastamisen arvoinen ja uuden alun ansainnut.

Maailman, joka on mahdollista luoda yhdessä, maailma, jossa olemme yhtä.

Tuli, joka polttaa mielemme kahleet ja vie meidät vapauteen

Vapauteen, joka on mielemme takana olevassa todellisuudessa ja on siellä aina ollut.

Vapauteen, joka on meidän kaikkien saavutettavissa ja meille kaikille yhteinen.

Vapauteen, joka on aitoa iloa, rauhaa ja rakkautta mutta myös intohimoa, tahtoa ja uutta luovaa energiaa.

Vapauteen, joka on uuden ihmisyyden huomenlahja ja uuden huomisen perusoikeus.

Vapauteen, joka on uusi mahdollisuus meille kaikille ja uusi yhteinen tulevaisuus.

Tuli, joka lämmittää meitä ja vie muutokseen

Muutokseen, joka on välttämätön ja ainoa toivomme pelastua.

Muutokseen, joka on monelle meistä vaikea, mutta tiedämme että se meidän on tehtävä.

Muutokseen, joka on uuden maailman ja sen luomisen edellytys ja mahdollisuus.

Muutokseen, joka on antava meille uuden elämän ja uuden toivon.

Muutokseen, joka on meidän kohdattava yksin ja yhdessä.

Tuli, joka roihuaa sisällämme ja antaa luovuuden

Luovuuden, joka on mieleemme ja ihmisenä elämisen tuskan tuolla puolen.

Luovuuden, joka on yhteyttä elämän uutta luovaan energiaan ja älykkyyteen, ykseyttä elämän virran kanssa.

Luovuuden, joka on rikastava ja elävöittävä kaiken sen mitä olemme ja mitä luomme.

Luovuuden, joka on täydellisimmällään, kun olemme yhtä ja luomme yhdessä.

Luovuuden, joka on uuden elämän perusta ja joka nousee vapaudestamme.

Tuli, joka antaa rohkeuden ja voiman luoda uusi maailma

Rohkeuden, joka on vapauden ja luovuuden vahvistama ja uuden luomisen voima.

Rohkeuden, joka on karaiseva meidät kohdatessamme kylmän muutoksen vastatuulen.

Rohkeuden, joka on enemmän kuin yhden ihmisen rohkeutta, se on rohkeutta ylitse yksilön.

Rohkeuden, joka on meille yhteinen ja yhdessä luomisen nostattama ja innoittama.

Rohkeuden, joka on välttämätön uuden todellisuuden ja maailman olevaksi, eläväksi ja näkyväksi tekemiseksi.

Tuli, joka antaa valon kulkea ja sydämeemme rauhan

Valon, joka on valaiseva kulkuamme tietoisuuden merellä kulkiessamme.

Valon, joka on yhteistä valoa sinulle ja minulle, meille kaikille, valoa, joka näyttää suunnan.

Valon, joka on tuova sydämeemme rauhan ja paljastava kaiken mikä on ollut salattua ja piilossa.

Valon, joka on näkyvä kauas myös niille, jotka vielä pimeydessä kulkevat, se on uuden huomisen kajoa.

Valon, joka on todistava, että huominen on mahdollinen ja todellinen, huominen on valomme.

Tuli, joka palaa sisällämme, on meille kaikille yhteinen ja sama tietoisuuden tuli. Se on tuli, joka syttyi pienestä kipinästä ja roihuaa yhä kirkkaammin ja voimakkaammin.

Me olemme tietoisuuden tuli.

Me olemme Tulenkantajat.